SUBSCRIPCIÓ
Barcelona . Una pesseta al mes
Espanya . . 4'50 pessetes al trimestre
Extranger . 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebaixa

EL:POBLE:CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 6, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER DE FORTUNY, CÒM. 2 TERS.
TELÈFONS
REDACCIÓ, 723 - - IMPRENTA, 2.299

ANY X.-NUM. 2.955 — BARCELONA, DIMARTS 15 D'ABRIL DE 1913 — UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

Cap d'any de la mort de la senyora

JOANA MARIA MELIS i BASSA

Morí el 14 abril 1912 havent rebut els auxilis espirituals

(A. C. S.)

Sos afligits espós Joan Cuffí Coromina, son fill Ubald, filla política Rosa Roura, nets, germà polític, germanes polítiques, nebots (presents i ausents,) i la raó social **Solá, Cuffí i Bulbena**, recorden als amics i coneguts tant irreparable pèrdua, i'ls preguen que l'encomanin a Deu en llurs oracions i se serveixen assistir als funerals que'n sufragi de l'ánima de la finada tindràn lloc demà dimecres, 16 del corrent, a les deu del matí, a la parroquial iglesia de Sant Pere de les Puelles, per lo que'ls quedaràn agraits.

Les misses després de l'ofici i tot seguit la del perdó

Agraint l'assistencia el dol es dóna per despedit **No's convida particularment**

Els Exms. i Ilms. Srs. Bisbes de Barcelona, Girona i Vic, es dignaren concedir respectivament 50 dies d'indulgencia als seus diocessans per cada acte de pietat o caritat cristiana que's practiqui per l'ánima de la finada

De l'atentat al rei

O COSTUM O REFLEXIÓ

Hem llegit curosament la nostra premsa conservadora, la sensata «Vanguardia», l'irascible «Correo Catalán», el valetudinari «Brusi» i «La Veu», biliosa. Cap d'aquestes fulles abominadores de la violencia agena, exaltadores de la llei i de l'ordre, quan la llei i l'ordre'ls hi fan companyía, han reproduït amb ocasió de l'atentat contra'l rei, les seves furientes diatrbies contra les doctrines de renovació política i social i els homes que les propaguen. Es clar que'ls seus comentaris són implacables i antilliberals, però aquesta vegada, als menys ahir, han posat en la protesta un cert comediment.

Les plomes conservadores no perdonen mai. L'odi dels revoltats agressius, té una correspondencia en la germandat de l'ordre, sense altra variant en la mala sang que'ls empenys, que'ls insurgents agredeixen amb el seu braç, mentres que'ls conservadors se limiten a cridar més! més fort! quan el codi cau sobre'l periodista perseguit o sobre'l revolucionari vençut. Però aquesta vegada la fórmula de protesta és l'esperada i la vulgar protesta dels folicularis que han d'escriure subjectant-se a ditxe. Tant sols «El Correo Catalán» s'atreveix a escriure lo que es una apología presentada a l'inrevès. «El Correo Catalán» reflexiona sobre l'atentat i assegura que aquests fets no són extranys quan en determinades esferes dominen corrents de poc respecte a la religió; quan es tracta d'arrancar del cor del nen les redemptores ensenyances dél catecisme; quan es concedeix carta blanca a l'impietat i a l'anarquisme...» I acaba: «El que tenga oídos que oiga y el que tenga ojos que vea. Quien siembra vientos, forzosamente tiene que recoger tempestades.»

Tal volta per la costum de rebre emocions tràgiques d'atentats o perqué comencen a creure que amb el primer rei ja va sorgir el primer regicida, els periòdics conservadors ja no actúen de Salomés. Es un criteri molt oportunista en «La Veu», molt sensat en «La Vanguardia», molt experimentat en l'avi «Brusi.» Perqué en Pau Iglesias no ha perorat en Atenes i el rei de Grecia acaba de caure sota un assassí, a l'Italia no's va obrir l'Escola Moderna, i fa un any el succés de Madrid tingué un precedent amb el rei Víctor Manuel; les repúbliques americanes, no coneixen encara les lluites socials, i cada semestre un president se suma'l martirologi dels quefes d'Estat. El crim, encara que sigui polític, no té escola. Si no fos aixís els conservadors catòlics haurien de regoneixer que'l capellà Merino era'l tradicionalisme, el capellà que atentà contra en Pi i Margall l'esglesia, el bretó que va disparar contra la Lluisa Michel, el conservadurisme, els dinamiters italians que amb en Crispi, després ministre en cap, atentaren contra Napoleon III, el patriotisme. La llista se faría interminable i al final d'ella, amb tot i la bojería dramàtica de l'anarquisme de 1890 a 1900, tal volta els homes religiosos i retardataris presentessin una més intensa violencia que'ls incrèduls i reformistes.

¡No, no; els ideals rès tenen que veure amb els assassins. Una idea en un cervell anormal, produeix un drama, però és per una fatalitat ineludible i aqueixa idea lo mateix pot ésser la fanàtica d'un místic catòlic exacerbat contra un governant volterià, com la d'un il·luminat anarquista en armes contra els homes representatius de la religió, del Codi o del capitalisme.

Molt ingenua, molt «demodé» l'antiga frase dels progressistes: «Els mals de la llibertat, es curen amb la llibertat mateixa», però ben realment exacta. Tots els esbogerraments ideològics i tots als lirismes estimulants per a l'acció violenta, floreixen en aquell Londres, Ginebra contemporània. Tots els delirants de tota la gamma revolucionaria, els apòstols de l'anarquía i els executants, els violents de totes les causes, els condemnats a mort i els que mataren, es recullen a Londres, i a Londres ni contra'ls monarques ni els seus ministres, otorgadors i sostenedors d'aqueixa llibertat, s'ha aixecat mai l'ira revolucionaria. Han tingut d'ésser les dames sufragetes, aristòcrates moltes d'elles, les que trenquessin, amb esclats de bomba, la llibertat anglesa.

L'ideal nostre es la llibertat anglesa i els seus fruits. Els conservadors, preconitzen, en canvi, la restricció absoluta, transformant la llei en venjança, portant als delictes polítics la repressió que no demanen per als crims comuns més abominables. I bé, aquest estat jurídic, de persecució sistemàtica i de procediments crudels i sumaríssims, ja té una realitat ben extensa i ben intensa a Russia. A cada atentat, cent forques; a cada temptativa revolucionaria, mil fusellaments i les caravanes que marxen a la Siberia, deixant darrera seu un camí de carnaça per als corbs. Doncs a l'ànima tirana, se redreça, invencible l'ànima revolucionaria. Després de les forques, les bombes tornen a parlar i és d'ahir mateix que pel món corría la nova esgarrifosa de que un ganivet nihilista havía mort la virilitat del czarewich.

El comte de Romanones declara que'l codi penal és suficient per a punir la vesania homicida d'un solitari. No hi ha hagut censura, la causa passa a la jurisdicció civil, i no's cerquen confabulacions misterioses i valederes per a contraproduents repressions. Una paraula augusta s'imposa: justicia. Sembla com si la gent es comencès a convènces de que per als crims és el codi, però per als ideals la Constitució.

Revista estrangera

Els Estats Units i l'imperialisme

Heusaquí que una evolució trascendental està produint-se en la gran República nordamericana. Després de quinze anys d'orientacions imperialistes, se renúa allí la secular i gloriosa tradició democràtica d'aquell poble. Wilson, des de la presidencia de la República, i Bryan, des del ministeri d'Afers estrangers, deixen el camí que va empendre Mac Kinley i van seguir Roosevelt i Taft.

Els discursos de Woodrow Wilson durant la campanya de les eleccions presidencials ja anunciaren, per al cas del seu triomf, l'abandó complet de l'imperialisme. El confirmaren les declaracions del nou president. L'ha consagrat darrerament el seu missatge. I els actes del Govern l'han ini iat ja pràcticament. Aquí tenim les recents paraules de Mr. Bryan, declarant, en un àpat celebrat per la Liga naval — oh ironía! — que treballaría amb totes les seves forces per a evitar la necessitat de construir cuirassats en els quatre anys vinents. Al fer un elogi del ministre de Marina, Mr. Daniels, afegí Mr. Bryan, amb jocós tò amical, que, no obstant, «li retiraría l'amistat si vegés que vol augmentar la nostra flota d'una manera exagerada.» Quin contrast fan aquestes paraules amb les dels ministres i homes d'Estat europeus, que a l'hora actual s'esforcen per a fer acceptar pels Parlaments i pels pobles noves i enormes càrregues militars!

La transformació pregona que en la política interior i exterior dels Estats Units s'està realitzant hauría de merèixer l'atenció dels polítics i escriptors catalans que deu anys enrera se van enamorar de l'imperialisme, personificat aleshores per Mr. Chamberlain a l'Anglaterra i per Mr. Roosevelt al Nordamèrica. Perquè és el cas que l'imperialisme, tal com aqueixos homes el van concebre, és ja una cosa passada, caiguda, fra assada, desácreditada. El descrèdit no ha estat solament de la doctrina: ha estat també dels seus homes. Un caigut és en Chamberlain a l'Anglaterra, no ja per la crudel malaltía que l'ha inutilitzat, sinó per l'enfoquament de la seva influencia i dels seus principis. Un altre caigut és en Roosevelt a la República nordamericana. Més pot dir-se: i és que avui ningú considera com a grans figures aqueixos dos homes. Van enlluernar un moment amb llurs actes teatrals i llurs fórmules llampantes, i van ésser proclamats per molta gent com iniciadors d'una nova i fecunda doctrina humana. Després se'ls ha judicat més serenament, amb el concurs preciós del temps que passa, i s'ha vist que no eren més que mitjanies, sobre tot en Roosevelt. La «tournée» de conferencies que aquest últim feu mesos enrera per Europa va ésser una decepcionadora revelació per als qui encara hi creien. Poques vegades s'havía vist una buidor tant inflada, ni una filosofía tant mancada de substancia. Es lamentable, lamentable de debò, que encara hi hagi entre nosaltres qui cregui en Mr. Chamberlain i i en Mr. Roosevelt o en l'imperialisme chamberlainià o rooseveltià.

A la Gran Bretanya i als Estats Units, ja els han abandonat els principis pseudomoderns de l'imperialisme. La política anglesa ens ofereix ara l'imperialisme social, això que Mr. Lloyd George ha anomenat «el nou imperialisme», o sigui la transformació de la riquesa. I la política nordamericana ens ofereix l'exemple del president Wilson, que ha decidit arreconar per tots els quatre anys de la seva presidencia l'imperial barret de copa alta...

A. R. i V.

QUI TINGUI TOS

que prengui l'antiga y acreditada **pasta pectoral**, balsámica, expectorant, demulcent y calmant de la **Tos**. Antiga preparació del **Dr. Andreu**. Fórmula publicada. Demanis a les farmacies.

Pel monument a Mossèn Cinto

Els estudiants

Fa alguns dies que ha començat la suscripció per al monument a Mossén Cinto, entre'ls estudiants de les Facultats i Escoles especials. A cada curs hi ha un recaudador, treballant-se amb entusiasme a fí de que la suscripció sigui lo més important possible i en ella hi contribueixin tots els escolars. Darrerament s'han nomenat els senyors Josep Bernacho, per la Normal de mestres i Alfons Frías, per la Facultat de ciencies.

El senyor Baró de Bonet que amb tant d'interès s'ha posat al costat dels escolars, ha entregat la llista de suscripció oberta entre'ls catedràtics de les Facultats. Així mateix s'ha visitat a la senyora directora de la Normal de les mestres qui s'ha ofert amb molt gust per a fer extensiva la suscripció en aquest Centre docent. També hi contribueixen els professors de l'Institut i Escoles especials.

A l'Institut de Reus s'ha constituit una comissió composta dels senyors Josep Carpa, Josep Abelló, Manel Miró, Salvador Vilaseca i Pere Mateu, els quals esperen obtenir un bon resultat.

De l'Institut de Figueres s'ha nomenat a don Rutili Capell, de Girona don Lluis Andonard i de Palma don Pere Molet. També s'ha nomenat un representant a l'Institut de Lleida i s'en designarà un altre de Tarragona.

La suscripció començada compendrà a tots els escolars del districte universitari i tots o casi tots els professors.

La Comissió nomenada per l'Associació Catalana d'Estudiants per a promoure i organitzar la suscripció està molt satisfeta de l'acullida que ha trobat entre'ls seus companys, i per part de l'Excm. Baró de Bonet i directors de Centres docents.

L'atentat a Barcelona

Mes protestes

Durant el dia d'ahir, el Govern civil es vegé concorregudíssim de personalitats que anaven a protestar de l'atentat contra'l rei.

En les notes que se'ns facilità figuren el fiscal de l'Audiencia senyor Ríves, coronel de la guarda civil senyor Ponte, comandant senyor Abril, cónsuls de Guatemala, Alemanya, Suiza, Cuba, Turquía, Chile, Estats Units, de Venezuela, Bolivia, Italia, Nicaragua, Suiza, Noruega, Honduras i França; bisbe doctor Laguarda, Cambó, decá del Col·legi d'Advocats, jutjes senyors Santandreu i Fernández d'Argüelles, en representació de tots els de Barcelona, president i secretari del Centro Conservador Durán i Ventosa, Vivó, Bertrand i Serra, president del Círculo Popular Liberal, comte de Lavern, jutjes municipals del Nor i Barceloneta, inspector provincial de primera ensenyança, Moreno Churruca, Boladeras, marqués de Soto Hermoso, Baró de Bonet, pre ident del Centro Madrileño, Amat (don Joan), president de la Junta dels Amics de la Festa d'Arbre senyor Puig i Valls, president del Ateneo Obrero de Barcelona, Semir pel Cos de la Nobleça, Col·legi de Farmacéutics i Col·legi provincial de Farmacéutics, comte de Torroella de Mongrí, Degollada, Guytisolo, De Benito, Fábregas i Solá, marqués de Sentmanat, Vidal i Ribas, Clora, Girona, (don Manel) i don Ignaci), De Castro, Rogent, Pons i Enric, Murgenat, arcalde de Sarriá, director del Port, Sedó (don Lluis), Boet (don Andreu), Oms (don Trinitat), arcalde de Tiana, Muntañola (don Pere Sagnier (don Joaquím y don Lluis), la Junta de la Caixa d'Estalvis, García Faria, el inspector provincial de Sanitat, director Companyía de Tabacs de Filipinas, cónsol de l'Equador, Rafel Fernández Castro advocat, diputats provincials senyor Borrás, Ismat, Fagas, Jornam, senyor Camps de Gibert, Mr. Herbeg, senyor Grué per l'Unió Mercantil, Fontanals, cónsol de Dinamarca, Garriga i Massó, Pere J. de Sotolongo, el degá del Col·legi Notarial, Joan Ferrer Puig, Josep Gassó i Martí, marqués d'Alella, jutje del districte de l'Hospital, doctor Menacho, Josep Maria de Sentmanat, Ramón Albó, president de la Cambra Industrial, cónsol d'Anglaterra, marqués de Sant Morí, Manel Arnús, director del Banc de Barcelona, comte de Güell, marqués de Juliá, Junta provincial d'Instrucció Pública, Germandat de Patrons Carreters de Sant Antoni Abad, Josep Milá i Pi, Ramón Monegal i Associació d'arcaldes i ex-arcaldes de barri de Barcelona.

El Governador

Ahir nit digué al governador que no podia afegir rés a lo tramés per telófon en la matinada anterior. S'ha comprovat que'l Sancho estava casat civil i canónicament amb una tal Rosa, perteneixent a una honrada familia.

Antecedent del Sancho

Rafel Sancho Alegret, es catalá, fill de mare aragonesa — morta, segons sembla — i de pare desconegut, portant els dos cognoms d'aquella.

El darrer taller ont treballá s'assegura que es una fusteria del carrer de Girona.

A consequencia d'una de les varies renyines tingudes amb la seva muller, es va separar d'aquesta, la qual segueix residint a Barcelona.

Un detingut

Per informes facilitats per l'oncle del regicida, va saber la policía que aquest tenía dos amics íntims que amb ell formáven un grupu anomenat «Sin Patria».

S'assegura que ha sigut detingut un d'aquests subgectes, anomenat Salvador Febrer.

Ignorem lo que degué declarar quan a les dugues de la tarde fou interrogat pel senyor Millán Astray.

La familia del regicida

Alguns diaris d'ahir vespre afirmaven que en Ramón Sancho, oncle de l'agressor i la muller del mateix, anomenada Rosa Emo, havien sigut detinguts i portats a la quefatura a darrera hora del diumenge.

El governador ens digué que no anaren an aquell centre oficial amb carácter de detinguts sinó simplement per a declarar.

La Rosa, feu entrega a la policía de dugues cartes que tenía rebudes del seu marit, de les quals una apareix fetxada a Madrid el 28 de febrer.

En aquestes cartes, el Rafel es dol dels malts tractes que regoneix donà a la seva dona i parla d'un viatge a Xile.

Aquestes cartes han sigut remeses a Madrid.

Un altre detingut

La policía dona molta importancia a la detenció que efectuá ahir en la persona de un individu anomenat Alfret García. Té vint anys, és d'ofici cadiraire i actualment es troba en vaga.

Es diu que'l Sancho sostenía correspondencia diaria amb el García, encara que aquest fet no s'ha pogut comprovar del tot.

El matrimoni Sancho-Ema

Sembla que aquest matrimoni s'efectuá contra la voluntat dels pares de la promesa.

Al cap d'un quant temps de casat en Rafel se'n aná a Marsella, residint-hi quatre mesos.

El pare de la Rosa és valencià i es guanya la vida venent plumers.

De la conducta de la dona den Sancho, ningú en pot dir mal. Ben al revés: la Rosa és obrera que disfruta fama d'honrada i treballadora. Té vintitrés anys.

Dugues noticies

En el Liceu anit hi hagué un parlament per la senyoreta Llopart, crits de visca'l rei! que sortiren de's palcos, i «Marxa Reial».

També's feren volejar mocadors.

—Un grupu d'estudiants en actitut correcta aná al Govern civil passant pel carrer de Pelai i Rambles.

Davant del governador protestaren del fet.

De Política

Notes i comentaris

Reunió de trascendencia

Convocada pels quatre presidents de les Diputacions Catalanes, se celebrará dijous vinent, en el Palau de la Generalitat, una reunió magna dels parlamentaris catalans, senadors i diputats, a l'objecte de demanar al Govern l'immediata obertura de les Corts per a que pugui ésser aprovat en el Senat el projecte de Mancomunitats que tant interessa a nostra Patria.

Iniciativa lloable

La Junta Directiva de la Joventut Republicana de Lleida, a l'objecte d'estimular el desenrotllo intel·lectual i fomentar l'afició a l'estudi dels petits escolars, ha acordat concedir 8 premis de 25 pessetes als quatre nens i quatre nenes que, inscrits actualment en les escoles públiques de la ciutat de Lleida, demostrin major aplicació.

Un Tribunal competent, del que no'n formaràn part ni els mestres públics, ni cap individu de dita Joventut Republicana, sotsmetrà als que opiin a premi, a un senzill examen que constarà d'un exercici oral i un altre d'escrit. El primer versarà sobre 20 temes elegits a la sòrt de varies materies.

Els nens i nenes designats pel Tribunal, rebràn una llibreta d'una Caixa d'Estalvis de Lleida, amb una imposició de 25 pessetes a son nom, i els serà entregada en una festa que, a dit objecte, s'organitzarà per a un dels dies de la vinenta Festa Major de dita ciutat.

Nova joventut

Tal com estava convocada tingué lloc el passat divendres, la reunió constitutiva de la Secció de Joventut de l'Ateneu Integral del Districte V, que com tenim dit ve a defensar i enfortir els ideals de nostre partit en l'esmentat districte.

La Comissió organitzadora que fou elegida en reunió tinguda el dia 6, entre els ja inscrits, donà compte de la confecció dels Estatuts i demés treballs referents a la constitució de la mateixa.

Discutits i aprovats dits Estatuts se passà al nomenament de 9 individus que haurán de formar el Consell Directiu, els quals se reuniren diumenge, distribuint-se'ls càrrecs de la següent manera:

President, Jaume Mas; vice-president, Francisco P. Viles; comptador, Enric Moncan; caixer, Martí Saimerquena; secretari, Enric Pou; bibliotecari, Emili Rodríguez; vocals, Pere Barbarà, Francesc Martín i Esteve Sena.

En la reunió, que hi concorregué un bon nombre de joves hi regnà'l major entusiasme, preludi encoratjador d'una Joventut que ve a la lluita política per a treballar en profit dels nostres ideals i de Catalunya.

Dita Joventut creará comissions permanents de festes, sports, cultura i beneficencia.

Pels efectes de política, se posará d'acord amb la Comissió de districte, del partit.

Aquesta Joventut ens prega endrecem la més coral salutació, a les autoritats, centres i Joventuts del partit.

En protesta de l'agravi inferit pel ministre senyor Alba, als comissionats de les aigües, han cursat el següent telefonema:

«Ministre Governació. Madrid. — Joventut «Ateneu Integral» districte V, eleva a S. S. viril protesta per descortesía vers Comissió aigües. — President, Jaume Mas.»

La bandera catalana

L'Ajuntament de Figueres, la bella capital de l'Alt Empordà, acordà en sa darrera reunió per unanimitat i a proposta del primer tinent d'arcalde, nostre bon amic en Rafel Ramis, que la bandera catalana oneji en la fatxada d'aquelles Cáses Consistorials tots els dies de festa no «palaciega.»

L'acord com hem dit fou pres per unanimitat. El senyor Ramis al presentar la seva proposició digué que no creia tenir necessitat de defensar-la essent tots els regidors figuerencs federals, nacionalistes i republicans.

Rebi'l digne Ajuntament figuerenc nostre entusiasta enhorabona pel seu patriòtic acord que creiem serà vist amb la mateixa satisfacció per tots els patriotes.

La "Joventut" de Sabadell

Ens comunica la Joventut Federal Nacionalista de Sabadell, l'haver canviat de domicili, essent ara, el seu hostatge social en el café Ibèric, carrer Pedregar, el qual posa a disposició de totes les entitats i correligionaris.

L'Ateneu "Democracia" del districte setè

Aquest Ateneu té obert unes oficines per a fer la purificació del Cens electoral d'inclusió i rectificació, i recomanem a tots els veins i correligionaris que vulguin ajudar an aquest treball, que passin tots els dies per les oficines de dit Ateneu, que seràn obertes tot el dia.

Varies

Alguns elements del Centre Federal de Figueres, varen celebrar un miting en el poble de Sant Llorens de la Muga, prenent-hi part els senyors Blanch, Ramon, Rico, Vernet, Lloveres, Pascal i Surribas. L'acte estava anunciat com de propaganda republicana però la tristesa dir que més aviat fou d'atac a altres bons companys figuerencs i especialment al diputat per aquell districte senyor Salvatella. Perniciosa, funestíssima tasca la que realitzen aquells obcecats federals.

—Entre altres entitats han enviat telegrames de protesta per l'atentat de que fou objecte don Alfons, el F. del T. N. i la Joventut Liberal.

—La Junta Directiva de l'U. F. N. R. del Districte II, celebrarà avui, sessió ordinaria en el nou local de l'entitat, Passatge de Sant Benet, núm. 8.

—El diputat provincial senyor Valentí i Camp, donarà, diumenge vinent, una conferencia sobre'l tema: «La Democracia i la cultura», en el Centre d'Estudis Psicologics de Badalona.

—Per a celebrar l'acte inaugural de la Lliga Regionalista de Tarragona, el diumenge, dia 27, del corrent, al matí, don Francesc Cambó, donarà una conferencia en el «Salón Modernos» de dita ciutat. Després, a la una del migdía se reuniràn els regionalistes tarragonins en banquet per al qual s'anuncien 300 coberts.

La portada d'aigües

El Govern contra Barcelona

Per la borda

La matinada anterior, l'arcalde accidental senyor Mir i Miró rebé la següent comunicació del Govern civil:

«El Excmo. señor ministro de la Gobernación, en télegrama que acabo de recibir urgente, me dice: «Habiéndose admitido con fecha de hoy la dimisión del alcalde de esa ciudad que ha presentado el señor don Joaquín Sostres, sírvase vuecencia comunicarlo al Ayuntamiento a los efectos que procedan. Mañana, en el correo, saldrán las órdenes correspondientes». Lo que traslado a V. S., etc. — Barcelona, 13 abril de 1913. — Juan Sánchez Anido.»

Com se veu, a Madrid no s'entretenen quan en porten una de cap. Amb aquesta pressa en comunicar la seva decissió a l'Ajuntament demostra el Govern el seu desitg de que'l senyor Sostres no's tornés a encarregar de l'Arcaldía, o quan menys, el de que no intervingués en afers que, dimitit, ja no li són propis.

El senyor Mir se donà per enterat de la comunicació i avui donarà compte de la mateixa al Consistori, en la sessió que aquest celebrarà.

Arribada dels demes comissionats

Amb l'exprés d'ahir arribaren junt amb l'arcalde dimitent senyor Sostres, els senyors Lladó i Vallès i Sedó, individus respectivament de les comissions consistorial i d'aigües que encara es trobaven a Madrid i que retornen davant la persistencia del Govern en la seva conducta hostil a Barcelona.

Al parador del passeig de Gracia els esperaven l'arcalde accidental senyor Mir i Miró, els regidors senyors Pich, Serraclara, Abadal, Vallès, Matons, Pañella, Grau, Figueras, Marcilla, Lluch, Fabra, Ballester, Pardo, Rosés, Muñoz, Ferrer, Ruiz Morales, Riera, Ripoll, Vidal, Soriano, Carcereny, Ricart, Guñalons, Carraté, Millàn, Esteva, Serra i Muntañola; el president de la Diputació senyor Prat de la Riba; el del Foment del Treball Nacional senyor Calvet; el del Círcol de l'Unió Mercantil, don Hilari Grué; el diputat provincial senyor Valls; una representació de la comissió reorganitzadora del partit lliberal formada pels senyors Gassol, Trilla, Grañé, Utzet i Gemir; els gendres de l'arcalde senyors Nubiola, Corominas i Maynés; don Artur Sedó; els quefes de les guardes municipal i urbana senyors Mendiola i Ribé, els senyors Gómez del Castillo, Janer, Falqués, Mo'a, Martínez, García, altres empleats municipals i molts amics particulars i polítics.

Els nou arribats foren rebuts efusivament pels que'ls esperaven i alguns fotógrafs impresionaren plaques del grupu central per l'arcalde dimitent i l'arcalde accidental.

A ca la Ciutat

Al sur al passeig de Gracia'l senyor Sostres ha ocupat un cotxe particular i amb els seus gendres se'n ha tornat a casa seva. Tota la demés comitiva s'ha dirigit a cása Ciutat, en carruatges de l'Ajuntament.

Amb tal motiu el saló de l'Arcaldía estava animadíssima. Tots els presents esperaven al senyor Sostres per a celebrar amb ell una reunió en la qual els havía de donar compte de lo succeit a Madrid, en aquests dos darrers dies.

Naturalment que la nota més viva era la que oferien els radicals, els quals acudiren en massa a rebrer a l'arcalde, quan vuit dies enrera no usaren a despedir-lo a l'estació. Aquest fet, de segur, tampoc dirá rés an el senyor Alba, el qual sembla sed i sort, quan també podria ésser mut i no o'andria a Barcelona.

Eren les 9'30 quan el senyor Sostres entrava a l'Arcaldía. Un minut després en el despatx particular se tancaren les portes quédant a dins d'ell, l'arcalde, tots els regidors presents a la casa, el senyors Calvet, Sedó i Grué i'ls alts empleats senyors Castillo, Janer i Planas.

Eren dos quarts d'onze quan arribá'l senyor Lluhí Rissech. Aquest venia un xic malalt, no obstant lo qual abandoná sa casa per a acudir allí on el dever de ciutadá li cridava.

La despedida

A les onze menys minuts el senyor Sostres sortía del que fins fa pocs dies ha estat el seu saló particular d'arcalde, acompanyat de tots els regidors i demés senyors reunits.

El senyor Sostres sortía del saló per a no tornar-hi entrar, per ara i tant, com arcalde. També aixís, qui amb l'arcalde s'anava era'l president de la Comissió d'aigües ja que aquesta pre i en i l'ocupava, en virtut d'aquest càrreg.

La despedida que tributá el senyor Sostres, sigué per demés afectuosíssima, en forma que no hi ha precedents a cá la Ciutat, puig l'arcalde dimitent sigué acompanyat per l'accidental, regidors de tots els partits i empleats, fins al vestíbul de la casa, o sigui, fins a l'estreb de l'automóbil, el qual — que era'l de l'Arcaldía — prengué'l senyor Sostres, acompanyat dels senyors Calvet i Sedó i abandoná l'edifici de l'Ajuntament.

Resultat de la reunió

La reunió començada amb la presencia del senyor Sostres continuá encara fins a les dotze. Després de la mateixa se'n facilitá la següent nota oficiosa:

«Reunits al despatx de l'Arcaldía'ls senyors Sostres, Sedó i Lledó, amb la majoría dels senyors regidors i representacions de varies entitats, l'arcalde accidental senyor Mir i Miró ha saludat als esmentats senyors en nom de l'Ajuntament els ha donat les gracies per ses gestions i ha sol·licitat que donguessin els reunits algunes explicacions de lo que en benefici del prestigi de Barcelona han realitzat a Madrid.

Els senyors Sostres, Sedó i Lledó han explicat detalladament tot lo que han fet a Madrid per a recabar del Govern una solució satisfactoria als prestigis de l'Ajuntament i de les corporacions económiques i científiques que han tingut representació a la comissió d'aigües, coincidint en que aquesta solució no ha sigut donada.

Escoltades aquestes manifestacions ha donat el senyor Mir novament les més expressives gracies als comissionats i s'ha convingut en que's reuniximn els representants dels grupus polítics per a acordar lo que procedeixin.

La nova reunió

La reunió de quefes de grupus a que fa referencia l'anterior nota oficiosa's celebra

nit avui a les tres de la tarde, o algú abans de la sessió consistorial.

Anormalitats

Amb aquestes reunions el senyor Mir i Miró está enlenaidissim. Tot lo que és despatx corrent de l'Arcaldía queda endarrera fins a tal punt que ahir es sospenguen les audiencies ordinaries, rebent unicament les visites del diputat a Corts senyor Giner de los Ríos i del provincial senyor Ulled.

Parla el senyor Mir

Després de la reunió l'senyor Mir ha parlat amb els periodistes als quals ha manifestat que la despedida efectuada al senyor Sostres aconseguía als demés individus de la comissió d'aigües, representants en aquesta de les societats económiques, ja que aquests després d'haver posat son nom i son esforç al servei de la ciutat, han tingut de sofrir els desnines del Govern per lo qual han dimitit sos cárrecs. Per això després d'haver-los escoltat amb gust i després d'haver-los-hi expressat la nostra gratitut, en el moment que, en virtut de les seves dimissions acaba'l contacte oficial que amb nosaltres existía, els hem volgut despedir amb tots els honors.

Parla el senyor Sostres

L'ex-arcalde feu ahir les seguents declaracions a un redactor d'un confrure:

«El señor Sostres nos confirmó todo lo que hemos publicado sobre el particular, y nos dijo además que ha regresado a Barcelona inmediatamente que supo que el Gobierno no aceptaba la solución propuesta por el Ayuntamiento, que es, como saben también nuestros lectores, el reconocimiento categórico por parte del Consejo de ministros de que el dictamen de la Comisión es una obra luminosa que ha de servir como base única al Gobierno para resolver en definitiva y que fueran llamados a Madrid nuevamente los comisionados que habrían regresado a Barcelona.

Yo — continuó diciendo el señor Sostres — después de saber que el Gobierno no aceptaba lo que desde aquí se proponía y habiéndome enterado de las declaraciones que contra mí hizo el ministro de la Gobernación, ya nada tenía que hacer en la corte.

En todo esto — continuó diciendo — hay un juego político que adivino, pero que no quiero hacer público en estas circunstancias para evitar que mis palabras sean interpretadas torcidamente. No siendo así, no se explicaría que hace quince días el señor Alba me dijera que yo era el único alcalde posible en Barcelona, y que á última hora haya dicho que tenía el proyecto de destituirme por inepto y por otros defectos.

—Es cierto que la entrevista del ministro con ustedes fué violenta?

—Por lo que se dijo, no; por las actitudes, sí. Ocurrió allí... en fin, no quiero hablar, que aún no ha llegado el momento. Diga usted que me he encerrado en la mayor reserva, y que mi conducta política para lo sucesivo se amoldará a lo que vaya sucediendo, sin dejar nunca de ser dinástico, liberal y demócrata.

De momento ya ha visto usted que me he colocado en situación bien independiente y qu esi al llegar a Barcelona he ido al Ayuntamiento ha sido tan sólo porque me creía en el deber de comunicar a los concejales mi gestión en la corte des de qué de allí marcharon los señores Abadal y Lluhí.»

Els lliberals barcelonins

La comissió reorganitzadora del partit lliberal, en vista de les actuals circunstancies, ha acordat anar desseguida a l'Assamblea projectada per a constituir amb carácter definitiu el comité provincial i traçar les orientacions que convinguin seguir, donants els darrers incidents polítics locals.

Entre'ls elements esmentats s'hi notà bastanta hostilitat envers al senyor Collaso fins al punt de que s'assegura que si aquest accepta l'arcaldía'ls comités lliberals de districte es proposen celebrar un míting de protesta.

El nou arcalde

La nova de que havía estat firmat un decret nomenant arcalde al senyor Collaso, fou rebuda a lá la Ciutat amb profonda extranyesa i amb gran disgust.

Ningú s'atrevía a predir els móbils que hagin impulsat al senyor Collaso a acceptar l'Arcaldía en semblants circunstancies. Fins ara havía tingut don Josep Collaso fama de home independent, per lo qual ningú s'explicava que en un moment en que'l Govern insulta a la ciutat, aquell senyor es presti a fer-li'l joc acceptant l'arcaldía.

Els comentaris eren per arreu iguals. Amb l'arcaldía del senyor Collaso — es deien — els termes mitjos no hi caben: o ve l'arregló o ve com a home d'energía per anar després a la sospensió de l'Ajuntament.

Ni l'una ni l'altra explicació son acceptables. Perque'l senyor Collaso no's troba tampoc avui en condicions de poguer ocupar l'arcaldía, en carácter d'enérgic i amb tot l'Ajuntament hostil, com tampoc és l'ógic suposar que totjust arribada la comissió a Barcelona, s'hagi trobat la fórmula de concordia per a posar fi al conflicte.

A l'Ajuntament ahir al vespre encara no hi havía notificació oficial del nomenament del senyor Collaso. Es veu que per a posar-hi an aquest no han portat a Madrid tanta pressa com portaren per a treure al senyor Sostres.

Nova reunió

Cap al tard es reuniren en el despatx de l'arcaldía'ls quefes de grupu, excepte'l senyor Lluhí que tingué de retirar-se per malalt.

La reunió que començà a quarts de set, acabà a quarts de nou. A la sortida de la mateixa parlàrem amb el senyor Mir qui ens digué que no s'havía fet més que canviar impressions, sense pendre acords, a causa de la malaltía del senyor Lluhí.

Què succeirá?

Avui s'ha de reunir l'Ajuntament en sessió ordinaria.

Com és natural se plantejarà la qüestió que aquests dies porta revoltada l'opinió barcelonina. Ningú pot dir quíns seràn els acords que's prenguin, però tot fa suposar que aquests seràn prou enèrgics per a que a Madrid s'enterin de que aquí no soportem les etzegallades dels ministres per Alba que aquests se diguin.

L'Assamblea dels Dependents Catalans

(Continuació de la segona i darrera sessió)

Al tema «Jornada màxima del dependent» fou aprovada també una adició presentada pels senyors Muñoz i Ventura de l'Associació de la Dependencia Mercantil, com segueix:

Examinat el projecte de llei elaborat per l'Institut de Reformes Socials, regulant la jornada de la dependencia mercantil, que exceptúa en son article tercer de cumplir lo disposat als establiments considerats farmacies, tendes d'articles de cirugía, ortopedia, cafès, fondes, hotels, sanitat, laboratoris, cerveseries, confiteries, cases de menjars, ultramarins, perruqueries, barberies, i entenent que no concurreixen cassos de força major que exigeixin prestar permanentment sos seveis en eixos establiments, als dependents que dels mateixos dependeixen, l'Associació de la Dependencia Mercantil proposa se interéssi del mencionat Institut, se inclogui en aquest projecte de llei un apartat concretant la jornada màxima d'aquests companys similars.

D'acord amb la ponencia i sense cap discussió queden aprobades totes les esmenes.

El senyor Oscar Avila, de l'Associació de Dependents de Mataró, passa a desenrotl'ar el primer grupu referent a educació i instrucció, del tema:

«Actuació de les Associacions de Dependents de Catalunya en l'ordre professional».—Sobre quins punts deu versar avui? Medis pràctics per a realitzar una acció de conjunt.

Les conclusions a aquest primer grupu, son les següents:

Primera. Inculcar en el dependent l'educació moral i cívica per a que esdevingui bon ciutadà, despertant i avivant en ell l'esperit d'associació i preparant-lo per a element actiu i profitós a la causa comú de la dependencia, a fí d'arrelar ferma i definitivament la persona i at social d'aquesta i fer-la digna de major consideració i respecte.

MEDIS. — Conferencies d'educació per persones competents; divulgació de l'obra de nostres entitats i ses ventatges, per medi de meetings i altres actes de propaganda, acudint a la premsa i fomentant principalment la professional; freqüent relació de les associacions entre si, impulsar sa creixenlia.

Segona. Donar a l'educació física tota l'importancia que té en particular pel dependent i exercitar-la.

MEDIS. — Constituir cada entitat una secció que's cuidi exclusivament d'establir cursus teòric-pràctics de gimnasia, organitzar concursos, excursions...

Tercera. Gestionar l'implantació oficial de les ensenyances i centres següents: a) Secció d'estudis elementals mercantils a totes les escoles públiques nacionals de nois i noies. b) Escoles complementàries de comerç a tots els caps de partit i poblacions majors de 10,000 habitants. c) Instituts superiors de comerç a les capitals de provincia. d) Universitats comercials en els més importants centres comercials, com Barcelona. e) Ensenyances ambulants per a els pobles apartats i de veinat disseminat.

Quarta. Procurar a l'efecte de la conclusió anterior l'adopció d'un plan d'estudis que respongui a la situació i especialitats de cada regió i fins de cada comarca, bo i tenint a la major unitat possible.

Quinta. Interessar la creació de museus comercials amb ses corresponent oficines informadores a totes les regions de la Península i Consulats i Legacions d'Espanya a l'estranger, interessar-se per a que's crein més borses d'estudi pels alumnes més aventatjats dels centres docents nacionals que vulguin ampliar sos estudis durant dos anys en altres países.

Sisena. Demanar representació en els Patronats creats rescentment en les Escoles de Comerç i procurar intervenció en tots quants assumptes afectin directa o indirectament al Comerç i a l'Industria.

Setena. Establir les Associacions de Dependents, classes nocturnes especials i pràctiques i donar tot l'increment possible a les ja establertes ;organitzar concursus, certamens, visites i viatges d'exploració comercial i industrial, etc.

MEDIS per a les conclusions tercera, quarta, quinta, sisena i setena.—A més dels generals de propaganda, dirigir-se als Poders públics, Corporacions provincials, municipals, económiques (oficials i particulars), elements patronals, etc., a fí d'alcançar les disposicions necessaries i protecció moral i material, molt particularment aquesta per lo que's refereix a les classes nocturnes de les Associacions de Dependents. Adherir-se, per a lo que toca a la conclusi ótercera, al projecte d'Universitat Comercial proposat per la Cambra de Comerç de Barcelona. Fou aprovada per unanimitat, treient se de la conclusió tercera la paraula «oficial.»

El segón grupu del mateix tema es desenrotllat per don Pere Manent també de l'Associació de Dependents de Mataró, les conclusions del qual son com segueixen:

Primera. Facilitar l'inscripció de tots els dependents al cens obrer per a tenir el dret electoral social, i vetllar per a que s'exercin aquest dret en l'elecció de Vocals obrers de les Juntes de Reformes Socials, i de Tribunals Industrials i sempre que ens correspongui.

MEDIS. — Organització electoral adequada, establint en cada Centre de Dependents una oficina per a la formació i rectificació de les llistes i fer tots els demés treballs.

Segona. Fundar amb el concurs de totes o la majoría d'Associacions una gran Caixa Central de Socors, amb quotes i subsidis escalonats, per els cassos de malaltía, invalidesa, paro forçós, defunció..., la qual tingui branca a les poblacions ont hi hagi una entitat de dependents degudament constituída. Com a servei anexe a la mateixa, crear una Clínica i un Sanatori.

MEDIS. — Gestionar en primer lloc la fusió de les mutualitats existents avui dia amb semblant fí, i encarregar-se les Associacions ont hi hagi mutualitat establerta, de fer els estudis, treballs preparatoris i de proppaganda entre'ls socis per a constituir secció i adherir-se a la Central amb el major nombr epossible.

Tercera. Crear una borsa d etreball per al a dependencia, estenent-la per totes les poblacions de regular importancia i procurar relacionar-la amb les demés borses axí nacionals com estrangeres.

MEDIS. — Crear una Secció de Relació i Treball en cada Centre, amb oficina oberta certs dies i hores al servei dels socis, ont se porti el registre de demandes, ofertes, informes, etc.; estar totes elles en relació i proctirar establir-la amb els patrons.

Quarta. En les qüestions entre'l capital i treball adoptar procediments de concordia que aconselli la raó i l'experiencia; si resultes-in ineficaços, utilitzar els medis legals en la justa mida dels drets i devers, preferint una prudent evolució a violencies impropies del sceny i correcció a que ens obliga la mena del nostre treball i la cultura social a que espirem.

MEDIS. — La secció de Relació i Treball proposada en la conclusió anterior podría cuidar d'aquests assumptes d acord amb la Directiva de l'entitat, procurant informar la seva acció segons la norma marcada per les entitats de les capitals sempre i quan s'atemperin a l'esperit dominant en l aconclusió i tenint en compte les circumstancies locals. Creiem útil i eficaç valer-se de les bones relacions que acostumen haver-hi entre'ls amos i els dependents de primera categoría, i en cas necessari, de persones influyents en nostres nostres principals, ans de recorrer a la via legal, a quina s'acudirà si fracassen els demés intents.

ACCIO DE CONJUNT

Les conclusions proposades requereixen general l'acció de conjunt, quina síntesi no pot esser altra, al nostre entendre, que la Federació regional ben estudiada i reglamentada, amb mires a aixamplar-la a tot Espanya quan sigui oportú. Per a assolir-la, proposem els següents medis:

Primer. Nomenar al final present acte una ponencia mixta que reculli la seva resultancia, estudii els principals punts acordats per coincidencia de totes o la majoría d'entitats adherides i amb ells, confeccioni un programa mínim en projecte, com a punt de partida.

Segón. Estudiar i confeccionar la mateixa ponencia un projecte de bases reglamentaries per a el régim orgànic i administratiu de la Federació.

Tercer. Enviar un exemplar del dos projectes a cada Associació de Dependents i, de comú acord amb elles, organitzar meetings en ses respectives localitats i obtenir llur adhesió en principi.

Quart. Fet això convocar a nova Assamblea regional per a discutir i aprovar definitivament el programa mínim i el reglament de la Federació i constituír-la.

Al primer grupu, el senyor Bas, del Centre A. de D. del C. i de la I., hi presenta la següent esmena que es aprovada després de una lleugera discussió.

L'assambleista que suscriu té l'honor de proposar a l'Assamblea la sustitució de la conclusió tercera del primer grupu de la ponencia «Actuació de les Associacions de Dependents de Catalunya en l'ordre professional» per la que segueix:

«Gestionar la delegació a favor de les Diputacions, de les Mancomunitats, i Cambres de Comerç, Industria i Navegació com a més coneixedores de les necessitats de cada regió, de tot quan fassi referencia a ensenyances comercials.

Al tenir a son càrrec la direcció de les ensenyances comercials, deuràn procurar:

b) Fomentar i ajudar a les escoles d'iniciativa privada de caràcter complementari, establint les Cambres un plan d'estudis, i reservant-se la facultat d'intervenir en l'expedició de certificats d'aptitut que l'iurin les Escoles respectives com a resultat d'un examen fet per persones competents.

c) Creació d'Instituts Superiors de Comerç.

d) Creació d'una Universitat Comercial a Barcelona.

L'assambleista que suscriu demana axís mateix com a conseqüencia de l'anterior sustitució, la supressió total de la conclusió quarta de la ponencia , i que s'agregui a la conclusió sexta «que l'otorgació de les borses sigui de la competencia de les Cambres de Comerç.

Tema. «Millores legislatives: Reformes a introduir en el codi de Comerç i en la legislació fiscal per a millor aclarir la condició legal del dependent, assegurar els seus drets davant dels patrons i fer més equitativa la seva tributació.

Aquest tema presentat per nostre estimadissim company don Ramón Noguer i Comet és desenrotllat pel propi ponent amb un brilant i amenissim discurs que sovint meresqué l'assentiment de l'Assamblea.

El ponent del tema proposa l'adopció de les següents conclusions:

Primera. La Dependen ia mercantil catalana, reunida en Assamblea per convocatoria del Centre Autonomista de Dependents, acorda dirigir-se al Govern exposant-li la necessitat de empendre d'una vegada la tantes voltes promesa reforma del Codi de Comerç de 1885, en la qual, després d'aportar-hi totes les millores que fan indispensables el desenrotllo de la vida comercial moderna, per lo que afecten a la dependencia, se permeten senyalar les següents :

A) Que per a seguir millor lòorientació i el sistema científic iniciat en el vigent Codi, tota la secció segona del Títol III del Llibre II del mateix, passi a formar partd el Llibre primer, que fa referencia a les persones dels comerciants i del Comerç en general.

B) Que adopti el nou Codi, al parlar de la dependencia comercial, una nomenclatura més científica i més ajustada alhora a la realitat de la práctica comercial, detallant amb més perfecció els deures i drets de les diferentes categories de dependents existents en dita realitat.

C) Que's formuli en el nou Codi la declaració de que'l dependent es un obrer i la dependencia comercial forma part integrant de la classe obrera del país, i per lo tant, deu disfrutar de tots els beneficis reconeguts en les lleis de protecció obrera vigents i que's promulguin, aixís com cumplir els deures imposats en les mateixes.

I D) Que mentres s'espera dita reforma, se dicti una disposició en virtut de la qual s'unifiqui el criteri dels jutjats i tribunals, especialment dels municipals, encarregats casi sempre d'aplicar-lo, referent a l'aplicació de l'article 302 del vigent Codi de Comerç, que fa referencia als drets que té'l dependent davant de son patró en el cas de suptura del contracte quan aquest no temps assenyalat i aquélla no es per causes que produeixen deshonor per al dependent.

Segona. La dependencia comercial catalana entenent que son interès està íntimament lligat amb el de les demés classes populars, formula la seva aspiració de que pels poders públics i especialments pels ajuntaments, s'emprenguin reformes que tendeixin a una major democratització de les finances, senyalant en aquest punt al Govern la necessitat immediata d'elevar el mínimum sobre'l qual recau avui l'impost d'utilitats sobre'l salari de la dependencia per esser l'actual 5 per 100 sobre les mesades superiors a 100 pessetes una càrrega feixuga que pesca sobre bona part de la dependencia que veu reduits mercés an ell, els seus salaris, que ja amb prou efines basten avui per a cobrir les seves més perentories necessitats.

Per unanimitat queden aprovades aquestes conclusions, amb la següent adició presentada per don A. Caballer, del Centre Autonomista de D. del C. i de la I.

Primer. Seràn excemptuats de l'impost d'utilitats tots els salris qual màxim anyal no excedeixi de 1,800 pessetes.

Segón. Per a els sous de 1,800 pessetes, se consideraràn afectes a la llei d'utilitats solament les quantitats que excedeixin de dita suma.

Tercer. No gosaràn de base d'excempció els sous superiors a 10,000 pessetes.

Quart. L'impost continuarà com fins avui a raó del 5 per 100 del imponible.

En sa vistut, la liquidació se farà baix la següent forma:

Import anyal dels sous: 1,800 ptes., lliure d'impost.

Import anyal dels sous: 2000 ptes., líquit imponible, 200 ptes., Impost 5 %, contribució 10 pessetes.

Import anyal dels sous: 12,000 ptes., líquit imponible 12,000 ptes., impost 5 %, contribució, 600 pessetes.

Aprovada.

Al tema darrer: Vagances estivals, el seu ponent ,don P. Regull, de Villafranca hi demana l'adopció de les següents conclusions que son aprovades després d'un curt debat.

Tot dependent deu tenir, al menys, quinze dies (encara que sigui en dos períodes) al any de vagances, sens cap merma en el sou.

a) Aixís deu fer-se constar en el contracte de treball (escrit o tàcit en la contractació usual de paraula).

b) Totes les Associacions de dependents deuen demanar-ho als principals, fent-los-hi reflexions com les que estàn a la conciencia de tots nosaltres; per exemple, les de la ponencia relativa a aquest tema.

c) Els dependents deuen facilitar les vagances als companys an els quals els hi toca el torn, fent no sentir llur falta.

d) Això ha d'arribar a esser com un complement a la Llei del Descans Dominical i al establiment de la setmana anglesa.

Proposicions generals

Acabada l'ordre del dia de l'Assamblea i entrant-se en el torn de proposicions generals, se n'aprovaren diverses totes per aclamació. Entre les més importants, les següents: Una felicitant al diputat per Barcelona don Lluis de Zulueta, per les seves incansables gestions en defensa dels drets de la dependencia; altra excitant a l'Ajuntament de nostra ciutat a construir o habilitar un local per a Hotel de vendes, únic medi d'acabar amb la qüestió Encants; altra felicitant a les cases que han establert el treball intensiu; altra adherint-se al recurs presentat a l'Institut de Reformes Socials per les societats de Barcelona contra la validesa dels pactes contrets per unes titulades societats de dependents amb altres patronals mixtificant la llei del Descans i finalment altra recordant als dependents que son nuls tots els contractes que algunes cases els fan firmar «renunciant» als drets que'ls concedeixen les lleis.

S'acordà també per unanimitat que la Taula constitueixi la Comissió Executiva dels acords de l'Assamblea i donant expressius vots de gracies a la Secció de Relació i Treball, organitzadora de l'Assamblea i a la Taula d'aquesta i molt especialment al seu digne president senyor Puig i Esteve.

Final

Acabades les tasques de l'Assamblea, el president senyor Puig i Esteve s'aixeca a pronunciar un breu i magnífic discurs de clausura.

Queden gloriosament acabades—diu-les tasques de la primera Assamblea de Dependents del Comerç i de la Industria. Devem felicitar nos tots i sentir nos pens de joia del espléndit resultat d'aquesta Assamblea amb tanta fè i abnegació organitzada i amb tant entusiasme portada a cap. La feina que en ella s'hi ha fet es d'una grossa trascendencia per a la vida de la dependencia comercial i mercantil. Podem sortir, doncs, satisfets d'aquí però portant arreu la palpitació d'aquesta primera Assamblea, com hem de portar també l'esforç individual a les colectivitats ja existents, medi poderós per a conseguir les aspiracions de la nostra classe, i assolir el seu anhelat triomf. ¡A reveure, companys! ¡Visca la primera Assamblea de Dependents catalans!

Un visca unànim, xardorós, entusiasta, posà fí al sentit parlament del senyor Puig i Esteve.

Els actes posteriors a l'Assamblea, celebrats diumenge, ja'ls ressenyavem ahir.

***

Petit comentari a un gran acte

Se'n celebren molts de congressos i assamblees i reunions més o menys magnes en la ciutat nostra. L'intensitat de la nostra vida col·lectiva els fa sovintejar abundosament. Però volem expressar nosaltres la gratissima impressió que'ns produí aquesta Assamblea dels Dependents catalans, organitzada pel nostre prestigiós i incansable, pel realment benemèrit Centre Autonomista de Dependents de Barcelona.

Perfectament, admirablement organitzada l'Assamblea, totes les coses preparades i a son punt (cosa que no estem acostumats a veure aquí en tals actes) se desenrotllà amb un ordre i una serietat que contribuiren principalment a la importancia que assolí l'acte, que des del primer moment va poder-se veure que era una esplèndida manifestació de la vitalitat, de la força i de l'elevació cultural de l'importantíssim estament de la dependencia comercial catalana.

Sense vana i xorca xerrameca, sense debats rimbombants, sense ridícols torneigs d'oratoria, se mantingué emperò constantment l'Assamblea, a una gran alçaría intel·lectual. Els temes i les modificacions proposades als mateixos, se discutíen serenament, amb arguments i no amb paraulería, amb interès i no amb discursos. L'unanimitat de criteri en lo fonamental, l'unitat substancial de pensament i de sentiment de tota la dependencia catalana (de tota es pot dir, car les poques abstencions a l'Assamblea, migrada part d'aquella representen), se revelaven en els debats. Això, i la cultura, i la força social de nostra dependencia, que està donant un altíssim exemple als demés estaments de nostra terra, ont hi manca tanta organització i disciplina, problema capdal aquest per a nosaltres.

No volem comentar els acords presos per l'Assamblea, tots per unanimitat. Tenen els mateixos principalment un interès professional que pels elements interessats deuen ésser no més discutits i sospesats. Nosaltres, l'interès públic, la significació social de l'Assamble ja l'hem recullida donant als seus debats, com la majoría dels confrares, l'extensió deguda i amb aquestes breus paraules epilogals.

Volem, emperò, dir que ha tingut prou importancia l'acte per a que a les aspiracions de la Dependencia catalana, concretades clara i esplícitament en els manteixos, siguin oídes; ateses per qui correspon atendre-les, que són: el patronat de nostra terra i els poders públics.

Sería en els uns una obra d'absurde, d'irritant egoisme, una obra anti-social, oposar-se sistemàticament a l'adopció de les reformes i a la concessió de les millores amb tant de seny i de mesura sol·licitades per la Dependencia. I en els altres, en els poders públics, una gravíssima responsabilitat, si no portaven a concrecions legals les justíssimes millores que'ls hi reclama també aquella.

De l'Ajuntament

Malalt

Nostre estimadíssim amic don Joaquim Lluhí Rissech, ahir tingué de retirar-se de l'Ajuntament amb un xic de febre.

Deplorem aquest contratemps del nostre ilustre amic, i fem vots, per a que prompte pugui acudir als seus quefers professionals i polítics.

D'aixample

La comissió d'Aixample ha encarregat a la secció facultativa que redacti les bases d'un concurs de models de fonts artístiques.

—Ha sigut demanat a la comissió que posi un jardí i una font artística a la confluencia dels carrers den Blay i del Parlel.

Butlleti del Treball

ELS CERRALLERS D'OBRES

La Comissió de vaga dels cerrallers de obrers, ens envía un manifest que diu, entre altres coses:

«Si volguessim demostrar l'entusiasme regnant entre'ls obrers en vaga, resultaría pàlid tot lo que poguessim dir.

Els patrons, que han vist aquest entusiasme, acudeixen a la Societat a firmar les Bases, cada dia en més número, seguts de que'ls obrers moririen de miseria abans de resignar-se a transigir, carregats de raó com estàn.

Les demés societats obreres per altra part, ens presten una hermosa i encoratjadora solidaritat, ajudant-nos amb els seus recursos.

Repartint-se quantitats als més necessitats, se dona el cas que son molts els que renuncíen a favor dels seus companys, les quantitats que'ls poguessin pertocar.

Aixís la lluita durarà tant com vulgui la soperbia d'alguns patrons mal aconsellats.

Però com sempre, no ha mancat en aquesta lluita, la trista nota de l'inconsciencia societaria. Alguns «vius» (pocs per fortuna), amb la capa de «pobrets vaguistes», aprofitant-se de la bona fè d'alguns centres obrers, han demanat varies quantitats en metàlic.

Estem disposats a desenmascarar an aquests tres o quatre vividors, publicant els seus noms i cognoms en la premsa, per a lliçò i escarment, dels que deshonren la santa causa del treball. Al mateix temps donem avís de lo que succeeix a tots els centres obrers i a tots aquells que tinguin una significació obrera, que tots els que's presentin amb demandes de quantitats han d'anar autoritzats per un document sagellat amb el sagell de la nostra Societat.

Companys: Resistiu la lluita que la victoria s'acosta a passos de gegant. — La Comissió.»

ELS LLAUTONERS LAMPARERS

La Societat de Llauners, Lamparers i Llautoners, ens demana amb gran interès la publicació de la següent comunicació:

«No podemos por menos que dirigirnos a todas las personas de sano juicio ante la insidiosa carta publicada por el patrono Abellanet.

Este señor por lo visto se ha propuesto con dar quince y raya por su desahogo y mala fe al más desaprensivo de los patronos barceloneses, al hacer público por medio de la Prensa sus ofertas en un esfuerzo supremo para ver si desorienta a los obreros en huelga y el oficio en general diciendo «que ha implantado en sus talleres las mismas condiciones de trabajo que la casa Chamón y Triana.»

Con que las mismas condiciones ¿eh?

Y de los obreros metalúrgicos de Manresa lockouteados en gracia de su maquiavélica influencia por apoyar a nuestros compañeros, de estos ¿no se acuerda usted?

Pues sépalo una vez más: mientras no se dé cumplida satisfacción a nuestros compañeros de Manresa no se trabajará en sus talleres; eso que le conste.

Ahora a la opinión nos dirigimos.

Hace 30 semanas los obreros de la casa Abellanet de Manresa se declararon en huelga por incumplimiento por parte de dicho patrono de un contrato de trabajo que tenía firmado con la Unión de obreros Metalúrgicos de aquella localidad.

Esta Sociedad, respondiento al deseo de unificar la desigual jornada de trabajo que rige en nuestros oficios y teniendo en cuenta que dicho patrono también tiene un taller en donde regía la jornada de diez horas acordó hacerle la demanda de nueve horas de jornada y la solución del conflicto de Manresa por creerlo de justicia.

Pues bien; el desahogado Abellanet, antes de honrar su firma y ciscándose en el compromiso adquirido ante las autoridades de Manresa, y después de decirnos a los representantes de esta Sociedad que creía justa nuestra pretensión, conjura a los patronos metalúrgicos de Manresa y los lanza al «lock-out», siendo causa de que sufra un trastorno la vida pacífica de aquella población.

Tiene la palabra la opinión sensata e imparcial.

¿Es posible que esta Sociedad tenga benevolencia para este señor si antes no enmienda el desacierto que por su intemperancia ha cometido? — La Junta de la Sociedad de Lampareros, Latoneros y Hojalateros.»

CONCURS D'APRENENTS

Diumenge al dematí la Societat de mestres sastres «La Confianza», celebrà en el Foment del Treball Nacional, l'acte de repartir els premis del concurs per ella organitzat.

A la presidencia ocupaven llocs un representant de l'Ajuntament, un de la Diputació i un del governador. Presidí el senyor Carreras, que ho es de «La Confianza.»

Obert l'acte se procedí al repartiment de premis dels quals ne resultaren guanyadors els aprenents: Isidre Balcells, del primer, qual premi és una magnífica màquina de cusir; a Eduard Angulo que obtingué 135 pessetes del segón premi, i les restants fins a 250 foren donades a l'instructor; el tercer premi, 50 pessetes fou adjudicat al aprenent Joaquim Ferrer; el quart, 25 pessetes, al aprenent Andreu Torroba, i el quint a Paulí Carreras.

Acabat el repartiment de premis pronunciaren discursos, alusius a l'acte, els representants de les autoritats i el president de la Societat de mestres sastres, senyor Carreras.

L'acte resultà agradable per tots conceptes, i sería de desitjar que aquests concursos sovintejessin entre tots els ramS de la producció catalana.

LA VAGA DE CALELLA

La Junta Directiva de la Societat de obrers fideuers d'Arenys de Mar, Mataró i Calella, protesta indignada de la farsant comedia que venen realitzant certs elements, amb la vaga que sostenen nostres companys de Calella, puix se diu que s'ha reunit la Junta de Reformes Socials i que'l conflicte està prompte a solucionar-se i no és cert ni una cosa ni altra.

Per això preguem a tota la premsa barcelonesa que desmenteixi la noticia que dies enrera van publicar dient que'l litigi estava en vies d'arranjament i esperem que a qui pertoqui s'exerciràn responsabilitats i se voldrà saber la veritat. — Per la Junta: el president, Antoni Rossell; el secretari, Pere Artois Salamé.

Notes de Sport

Foot-ball

EL CHALLENGE DELS PIRINEUS

Ahir circulà'l rumor de que'l Comité Organitzador d'aquest Challenge, atenent a la protesta del Barcelona, havía anulat el resultat favorable an el Espanyol.

El fer-se eco un periódic d'aquesta notícia, fou causa de que'l rumor fos pres com a cert.

Preguntat un individu de la Junta del Barcelona, digué que la nova els hi era completament desconeguda.

Si la nova se confirmés, sembla que aquest any l'organització de la Copa sofriría un canvi que segurament els barcelonins rebrien amb al[illegible]

*

El passat diumenge, com vàrem dir jugaren el partit infantil a Terrassa, entre'l F. C. Barcelona i el Salud S. C., obtingueut com a resultat de 4 a 2 al favor dels vermells i blaus, els que's distingiren per l'hermós jòc que desenrotllaren durant tot el partit.

Els goals foren entrats per l'Armet el primer i segón, i el tercer l'entrà el defensa esquerra Arias, i el quart el feu el mig centre; el del Terrassa feren un bon angle i un corner.

Un nombrós públic aplaudía les jugades dels nostres simpàtics jugadors.

No obstant l'espectació que havía despertat, el match Internacional Europa, no revestí gran interès, demostrant-ho bé el resultat de 8 goals a 0, a favor de l'Inter.

—Corresponent al Campionat de la primera Lliga de la F. C. C. F., jugaren l'Espanyol i el Numancia. Com era de esperar triomfà el «Reial» per 3 goals a 1, després d'una heroica defensa dels numantins.

Skating

Avui, dimarts, tindrà lloc al Cine de l'Iris Park, l'anunciat concurs exclusiu per a senyoretes.

El programa de tant interessant festa s'ha compost de la següent manera:

Primer:

Gran carroussel a càrrec de quaranta hermoses patinadores.

Segón: Gran Concurs de balanceig pel que gran nombre de parelles estàn entrenant-se diariament.

Tercer: Curses de velocitat per totes les senyoretes que prenguin part en dita festa.

Com es pot veure per aquest programa la festa resultarà elegantíssima, puix totes les senyoretes inscriptes estàn revestides de gust i elegancia, essent totes excel·lents patinadores.

Rowing

Diumenge passat, a la tarde, tingueren lloc les anunciades proves eliminatories entre les 5 tripulacions del Club Nàutic Barcino, per a designar el primer equip que ha de representar al susdit Club en les regates del 11 de maig, prova Copa Morató per a canoes a deu remers.

El trajecte era de 2.000 metres amb tres virades, efectuant-se davant del moll de Costa. La primera tripulació patronejada per l'excel·lent timoner Lloret, feu el recorregut en 12 minuts 5 segons, la segona en 12 m. 22 s., la tercera, en 12 m. 28 s., i la quarta, en 12 m. 33 s. La quinta no pogué fer la prova per manca de temps.

Totes les quatre proves se realitzaren en la canoa «Voladora.»

Diumenge vinent es faràn les [illegible] i definitives proves.

CRONICA DE FORA

Del Govern civil

Banquet

Per a conmemorar el quint aniversari de la llei de 14 d'abril de 1908, es celebrà ahir un banquet a can Pince.

Presidí el governador i hi assistiren els senyors Millán Astray, Trallero, Sánchez Echevarria, Vidal, Montero, el secretari del Govern i quefes i oficials de dit centre.

Abans de començar l'acte'l senyor Díe proposà i nixís s'acordà dirigir un telegrama a Madrid protestant de l'atentat contra el rei.

Acabat l'àpat, feren ús de la paraula'ls senyors Díe, Millán, Trallero, Rotava i Echevarria, fent el resum el governador que sigué molt aplaudit.

S'acordà telegrafiar al ministre de la Governació, al senyor Lacierva i al senyor Merino, i enviar a les senyores, inclòs la del senyor Sánchez Anido, les ramas de flors que guarnien la taula.

A la Barceloneta

Per a les persones amants de la cultura no deu haver pasat desapersabuda la tasca que nostres correligionaris de la Barceloneta realitzen en l'incansable entitat Ateneu «Pi i Margall».

Com oportunament anunciàrem, el diumenge 6 del corrent, celebraren la tercena festa infantil-escolar, que fou com les anteriors un gros èxit; puix la sala d'actes resultà insuficient per a contenir la nombrosa i selecta concorrencia que hi acudí.

La primera part del programa consistía en una serie de poesies llegudes per diferents alumnes d'ambdós sexes, que foren molt de l'agrado del públic, que les aplaudí entusiàsticament.

Merexi esment apart el diàleg que'l professor senyor J. Pujol Montfort escrigué per a dita festa, titulat: «Orgull i amabilitat», i que meresqué l'aprovació unànim de tots els oients, pel seny que demostra en son treball plé de realitat i ensenyança.

El popular i eminent músic Antoni Catells per l'Ateneu «Pi i Margall», quedará inesborrable entre els seus socis. Les cansonetes per ell ensenyades a la mainada foren un gró èxit, veient-se obligat a pregs de la nombrosa concorrencia, a repetir-les quasi totes. Però ont acabà d'entusiasmar fou en la sardana que composà pel final que mereix ésser coneguda per totes les persones ajats de l'art musical.

L'incansable federal nacionalista Carles Costas Alvarez, si no tingués la fama consolidada de bon escriptor, li fora suficient la seva nova obreta «Els catúfolis», per a adquirir-la.

Es tota l'obra del senyor Costas un bell exemple de lo que ha d'ésser l'actual escolar: hi queden ben dibuixats en el desenroll-lo de la comedieta'ls bons sentiments de l'autor que per la seva senzillesa se graven en l'imaginació de la mainada.

Azuesta tarea es molt recomenable perque no hi ha a Catalenya gaires escriptors que's dediquin a escriure obretes que ensenyin a les criatures lo que deuen ésser els homes de demà.

Per acabament de festa se representà la comedia fantástica de l'Adriá Gual, «Jordi Flamas», que fou molt ben representada per tots els que hi prengueren part.

Foren molt aplaudides les dues decoracions estrenades, degudes al pinzell del celebrat artista Francesc Cánevas.

El total: una festa que acaba d'acreditar a la Comissió de Cultura i Beneficencia de la benemérita entitat Ateneu «Pi i Margall».

Tothom sab que al districte primer, els republicanistes hi tenen molta forsa, i els hi costa de donar el gran local que posseixen; però en aquest local no havien ells afinat mai que fora dels balls i dels mitings electorals, s'hi podés efectuar res més. Ha estat precís conéixer els éxits de nostres amics de l'Ateneu «Pi i Margall» i escoltar sovintment les censures dels seus propis correligionaris per a decidir-se a crear unes escoles que pensen inaugurar próximament.

An aquest fi, el mateix diumenge, 6 del corrent, a la nit, celebraren una festa de carácter cultural en la que hi prengué part el següent personal:

De la «Buena Sombra»: bel-larina Carmela La Flor.

De l'«Alcázar Español»: divette Marcela Claudia.

Del «Petit Moulin Rouge»: les ballarines Asunción Carmela (La Francesita) i Encarnación Iborra.

Ademés d'algun artista del Liceu i Teatro Nou, estaven anunciats al programa, en entitat d'assistents els senyors Lerroux, Iglesias (E), Serrallera, Balester i Fabra, diputats els dos primers i regidors els tres restants.

No cal dir que hi acudí molta gent.

La bona impressió que de primer produí a nostres correligionaris de la Barceloneta l'anunci d'unes noves escoles neutrals, se desfé al veure que la seva primera feina consistia amb un espectacle tant edificant com el que describim.

Recomanem als nostres amics federals nacionalistes que no's fixin en la feina dels altres segueixin la que ells tenen començada. Un dia o altre tocarán els resultats.

Teatres i Concerts

NOVETATS

La companyia del teatro de la Zarzuela de Madrid que amb tant éxit actúa en aquest teatre, per deferencia a la companyia de la Porta Saint Martin de París i a fi de no privar al públic de Barcelona d'aquesta notabil artistica, ha cedit el teatre durant els 18, 19 i 22, tornant-les a començar les representacions el dia 21 del corrent.

ARMONIA JOFRE

Diumenge vinent té preparada dita entitat un concert pels alumnes de la classe que pels avantatges obtinguts l'any passat es per un neoteixament.

Com es per un neoteixament.

Formarán nostres llegidors per proximitat publiquem a continuació, la vetllada de lo més selecte, com no cabe menys, tractant-se de l'Academia Jofre, que a tants éxits ens té acostumats.

El programa consta de compoficions de Martínez, Haydn, Krantz, Carmand, Mozart, Rubens, etc., etc.

PUBLICACIONS

«Joventut Catalana». — El núm. 514 publica extensa informació dels principals actes de la «Diada Regionalista», notes d'art de Llimona i Galve i actualitats culturals de sport, etc.

Comença la publicació de folletins.

Prenen els treballs literaris els senyors Alemany i Borrás, Lluís G. Pla, Miquel Roger, etc.

Hem rebut: el nombre 13 (any IV) del «Butlletí de la Societat Protectora dels Animals i de les Plantes de Catalunya», i el 15 de la «Revista de Economía y Hacienda».

Ambdues son força interessants, tant pels articles que publiquen com per les diferentes notes d'informació que fan que la seva lectura sigi de grat.

De l'atentat contra'l rei

PER TELEFON I TELEGRAF

Madrid 14, de 10 matí a 9 nit

Un anònim

El quefe de seguretat ha rebut aquesta tarde, per correu, un anónim, amb data d'ahir, en el que diu: «Es inexacta la nota que ha donat vosté, dient que no hi havía anarquistes a Madrid, ni temors d'atentat. Demá n'hi haurá, més petit o més gros; tixó no ho sabem; peró hi ha anarquistes que estem influits per escrits de periódics republicans. Prova que hi ha anarquistes és aquest anónim, que'l firma un d'ells.»

Traslat dels presos

Els presos han sigut trasladats a les quatre de la tarde, a la Direcció de Seguretat, en automóbils, custodiats per la força de seguretat, adoptant-se grans precaucions per l'afluencia de gent que esperava el traslat dels agressors, disposada a linxar als detinguts.

Declaracions

Han prestat declaració dugues senyoretes anomenades Catarina i Josepa Vis, les qui, en companyía de sa mare, es trobaven precisament en el lloc del succés.

Han declarat ambdues que junt al criminal hi havía un subjecte que ha parlat amb ell en francés.

També han cregut veure que parlava amb aquell un subjecte de gabán gris.

El criminal, al veure arribar al rei, se ha descordat l'americana, ha avançat com uns dos passos i ha engegat el primer tret.

El rei deu haver vist a l'agressor ilesseguida, perque hábilment ha quartejat el seu cavall al veure avançar el subjecte, tirant-li desseguida'l cavall a sobre al temps que sobre l'agressor es llençaven les persones que l'han detingut.

El subjecte que estava a l'acera prop de l'agressor ha intentat fugir peró ha sigut detingut. En quant al del gabán gris, la Catarina l'ha subjectat, peró ell, donant una forta estrevada, ha lograt escabullir-se entre la gent.

A presencia de les dugues senyoretes han sigut conduits els tres detinguts. Les declarants han afirmat que al Ramón Colón no'l coneixien, que en Sancho era'l que ha engegat els tres, i en Pere Pach, el subjecte que ha parlat amb l'agressor.

Es confirma que en Rafael Sancho vivia des del 25 de febrer en la casa número 7 del carrer de Pardiñas, principal, interior, ont habita Gabina Pérez, viuda amb cinc fills, sirventa.

Fa próximament dos mesos un senyor anomenat Mauro, que viu al carrer de Torrijos, 16, va recomenar a la Gabina an en Sancho per a que li cedís una habitació per a dormir. Per ella pagava quatre duros i mig mensuals.

Segons els veins de la casa, en Sancho era un subjecte poc parlador. Apenes si rebía cartes ni visites.

Quan va anar a viure al carrer de Pardiñas venía de Barcelona.

«Per anormal es notava en ell.

Anit d'anit no aná a dormir i al tornar amit li va preguntar la Gabina: Qué! s'ha estat de barriles?, responent ell amb gran serenitat: — Nó, he estat treballant.

Aquest matí ha sortit de casa a l'hora de costum.

Els veins de la casa observaven que la policía'l vigilava com a sospitós i entre ells venía essent objecte de comentaris él qué, teniant sospites d'ell, no'l detinguessin.

Amit va estar escrivint en son retrat a la seva promesa Joana Rodríguez, que viu en la mateixa casa, pis segón, amb la seva mare.

En el retrat escrigué de despedida «Llorarás sobre la tumba de éste anarquista».

Se li han trobat varis papers i cartes dirigides a uns parents de l'assassí i a la promesa d'aquest.

La promesa de l'anarquista Sancho, a la que ha al·ludit aquest en la seva declaració, ha prestat també declaració davant el jutjat. Ha dit que fa una setmana, próximament, va conéixer an en Sancho que li va demanar relacions i ella va accedir creiéntlo un home honrat.

Ha afegit que no sospitá de les seves ideas anarquistes i que sabía treballava en una fusteria del carrer de Santa Agueda, núm. 10 i que, des de ans d'ahir, no l'havía tornat a veure.

Aquest matí ha anat amb la seva mare a presenciar la jura a la Plaça de Colón i no s'ha enterat del fet fins que la policía ha anat a casa seva per a conduir-la davant del jutge.

Ricard Ortiz de Zugasti és un altre dels testimonis que han declarat en l'atentat. Ha presenciat el fet des de un balcó de la casa del general Daroca, cuntonada al carrer del Marqués de Cubas. Ha vist destacar-se de la gent a l'agressor en actitut de venir al cavall del rei i a unes dugues passes ha engegat els dos trets.

Ricard Pérez Giménez, metge, que viu en la mateixa casa que'l francés Pach, ha dit que en el moment d'ocórrer l'atentat, en Pach, que és un impulsiu, s'ha tirat desobre del criminal cridant Visca'l rei!

Ha afegit que en Pach és un home de conducta intatxable i ferventment monárquic.

Parla l'agressor

Davant del senyor Menéndez Alanis ha prestat el regicida una extensa declaració.

Ha dit que havía concebut l'idea de matar al rei pensant amb això venjar la mort den Ferrer.

Obsessionat per lo que en ell era una idea fixa va pensar realitzar el seu propósit en dia tant solemne com el de la jura de la bandera i a tal efecte decidí comprar un revòlver.

La compra la feu en un establiment del carrer d'Atocha.

L'arma és un revòlver de vuit trets, amb bala blindada.

En el moment en que ha comès l'atentat el criminal ha sortit de la fila del públic en que's trobava situat i tenía al seu costat a dugues noies joves.

Ha engegat el primer tret i quan se proposava repetir l'agressió ha sigut subjectat per l'agent Guijarro.

Forcejant amb ell ha conseguit inclinar-se i per entre les cames den Guijarro ha engegat el segon i tercer trets.

Ha declarat també que fa vuit mesos va arribar a Madrid.

Es fuster d'ofici i ha treballat en un taller del carrer de Santa Agueda.

S'ha declarat francament anarquista.

Ha residit molt temps a França i a dita nació es troba fitxat com anarquista.

Ha afirmat que no té còmplix, insistint molt repetidament en que'l seu únic mòbil al cometre l'atentat era venjar la mort den Ferrer.

El criminal va contraure matrimoni a Barcelona.

A Madrid vivía amb una amant nomenada Joana.

A la butxaca se li han trobat dugues cartes a cosins seus residents a Barcelona, però sembla que'l text d'elles no té cap importancia.

En el domicili de l'agressor

El capità de la guarda civil senyor Montijano, al saber el domicili den Sancho, s'hi ha dirigit totseguit.

Les recerques han resultat fructuoses, car el senyor Montijano ha lograt trobar documents de gran interès, segons sembla, i d'indubtable caràcter anarquista.

Immediatament, el senyor Montijano, ha tornat a la casa del carrer d'Alcalà, ont encara s'hi trobava el president del Consell i li ha fet entrega de la seva valiosa troballa, rebent entusiastes felicitacions del quefe del Govern.

Aquest, segons se diu, ha pensat entregar els interessantíssims documents, al quefe de policía, però canviant de parer, els ha posat en mans del jutge que entén en l'assumpte.

Interrogacions

Ha sigut interrogat el detingut pel tinent de la guarda civil don Eduard Aponte.

Ha declarat dir-se'l criminal Rafel Sancho Alegret; tenir 25 anys i ésser natural de Barcelona.

Estava l'agressor en mànegues de camisa, ja que l'americana, d'un color gris, havía sigut feta troços.

La camisa, de ratlles blaves i cafè, estava esquitxada i molt bruta.

Portava coll i corbata de piqué.

En general, anava mal vestit; despentinat, amb el cabell llarc, mal afeitat, de faccions abultades i mirada viva.

Tenía una ferida, sens dubte de bastó, en el costat esquerre del front.

L'oficial de la guarda civil ha prohibit al detingut parlar amb ningú i per a això se l'ha trasladat a una altra habitació.

Al domicili del dentista senyor Aguilar, han acudit el quefe del Govern, el general Luque, el capità general, el ministre d'Estat i varies personalitats que han passat a les habitacions que ocupava el regicida, a qui han fet varies preguntes.

El comte de Romanones ha preguntat an en Sancho si estava afiliat an algún partit.

La resposta ha estat negativa en absolut.

El regicida es mostrava molt tranquil, davant les persones que estaven prop de ell en l'habitació ont se trobava detingut.

Se li ha dit que don Alfons havía resultat ilès, afortunadament, a lo que ha contestat:

—Me'n alegro.

Manifestacions del ministre de la Governació

El ministre de la Governació ha manifestat als periodistes aquesta tarde que no s'havía comprovat que l'autor del regicidi frustrat hagués sigut expulsat de Espanya, car no tenía antecedents penals.

Sancho Alegre marxà a Servet a la recerca de treball. El 18 del passat febrer, trobant-se ja a Madrid, va escriure varies cartes a la seva llegítima esposa, exposant-li el seu desig d'abandonar ses idees polítiques, per a, una vegada reunides algunes pessetes, trasladar-se a Xile, ont no li havía d'ésser difícil trobar treball de fuster.

Aquests propòsits els va comunicar també a un oncle que té a Barcelona, però ni d'aquest ni de la seva esposa va rebre contestació.

Ha manifestat també que no és cert que s'hagi inhibit la jurisdicció ordinaria.

Es probable que continúi instruint el sumari el jutge que estava de guarda a l'ocórrer el fet, que és el senyor Martínez Enrique.

També ha dit que han desfilat per Governació molts diputats i senadors, per a protestar de l'atentat, entre ells el senador republicà senyor Labra.

El jutge especial

El jutge, senyor Martínez Enríquez, ha començat les diligencies de l'atentat, havent sigut nomenat jutge especial.

Empresonament

El jutge ha decretat la presó de l'Alegre Mauro Bajatierra i el professor de idiomes Peack.

Han sigut conduits a la presó amb ordre rigorosa d'incomunicació, qudant tancats en cel-les especials.

Tots els demés detinguts han sigut llibertats, inclòs els parents den Bajatierra, detinguts en el domicili d'aquest.

S'han distribuit més de 70 citacions a altres tants testimonis.

En Villanueva

Córdoba. — El ministre de Foment se va enterar de l'atentat trobant-se en un hort propietat del senyor Barroso.

Tornà desseguida a Córdoba, marxant a Madrid amb el príncep de Sajonia.

Ani, l'anarquista Sancho va sopar menjant bastant.

Manifestacions den Sancho

Se li va preguntar perquè menjava tant poc a poc i va contestar que ho feia perquè era l'únic moment que estava desligat.

Se va extranyar de que no li posessin forquilla i va dir que no tinguessin cuidado, que no se suicidaría, encara que sabía que li quedaven poques hores de vida per ésser anarquista.

Va començar anit a prestar declaració davant del fiscal del Suprem i el de l'Audiencia, essent jutge instructor especial encarregat d'instruir diligencies el senyor Martínez Enríquez.

Manifestà que era natural de Barcelona, d'ont també n'era natural la seva mare Carme Sancho Alegre, que havía nascut a la parroquia de Sant Martí i que va passar a la ciutat catalana tota la seva joventut.

Va afegir que la seva mare havía mort, que fa quatre anys va casar-se amb una noia també catalana anomenada Rosa M., amb la que va viure en el carrer de Coll i Vehí, 93.

Va dir que'ls únics parents que viuen són el seu oncle Ramón Sancho Alegre i la seva esposa Dolors Xifré i Raimón Miquel i la seva esposa Concepció Sancho Alegre, tots els quals viuen a Barcelona.

Va afegir que va sortir de Barcelona el 18 o 19 de febrer, que va estar a França tres mesos sense tractar-se amb cap anarquista.

Va estar, entre altres poblacions, a Beziers i algún altre lloc.

Aquí, quan va arribar, va anar a la Casa del Poble, perquè'l primer día és va quedar sense menjar, i allí va obtenir algún recurs.

Sent gran amor per les idees anarquistes.

Se va trobar amb en Gamez i va simpatitzar amb ell per la similitut d'idees, però el va detenir a l'estació la policía, deixant-lo després en llibertat.

Amb en Gamez hi va menjar dugues o tres vegades.

Dormía a la casa den Gamez fins que va anar a viure amb Gabina a la casa actual.

El jornal el donava an en Mauro, que li guardava.

Va manifestar que havía escrit el divendres varies cartes a la seva familia resident a Barcelona, demanant que li remetessin diners.

Va dir que la seva penosa situació pecuniana, perquè estava completament faltat de recursos, havía contribuit a decidir-lo a cometre'l crim.

Va declarar que era molt conegut entre'ls seus companys anarquistes pels articles que escrivía en els periòdics del partit.

Dit que tenía intenció d'escriure una carta anunciant que's sacrificava per l'idea anarquista.

En l'interrogatori del jutge va dir que no va conéixer personalment an en Ferrer, peró que havía llegit tots els seus llibres i escrits.

Respecte a les societats de resisténcia, manifestá que no tenía amb elles cap relació i que les seves idees estavan molt distants de les que tenen els que a aquéllés societats pertenéixen.

Va reconéixer, no obstant, que tractava a alguns obrers de dita societat, als quals havía conegut a la Casa del Poble, ont anava tots dia a pendre café.

Va insistir molt el jutge en si havía obrat d'acord o instigat per algú, obtenint la més rodona negativa.

Un día li va venir l'idea de l'atentat i no vaig anar en el seu propósit fins que'l va portar a vies de fet.

Va afegir que no conéixia an en Pardiñas, el que va matar al senyor Canalejas, peró va dir que havía llegit quant d'ell escriguenen els periódics a causa de cometre aquell crim.

Finalment, refutant l'enérgica condemnació que de l'anarquisme va fer el jutge, va afirmar que l'idea de l'anarquisme subsistirá i mentres subsisteixi's cometrán atentats.

El ministre de la Guerra

El ministre de la Guerra ha referit l'atentat, dient que l'agressor no sortí de l'acera, perque estava al pau d'una columna del tramvía. El primer tret va ferir al cavall del rei i després, ja en terra, ha engegat els altres dos trets.

Nega que'l rei baixés de cavall.

Hi hagué una momentania parada, peró tot seguit la comitiva va seguir la marxa normalment.

El rei pronunciá aquestes paraules:

—El primer tret anava ben dirigit, peró's coneix que l'agressor estava esverat.

L'Alba

El ministre de la Governació ens ha confirmat la noticia de Barcelona de que havía sortit d'aquesta ciutat un funcionari de la policía portant dos cartes de l'autor de l'atentat.

En els registres practicats en el domicili de Mauro Baja Tierra del carrer de Torrijos, es trovaren documents que sembla comprometen a ell i a la seva dona.

Al Palau

—Entre'ls papers pertenéixents a Sancho, dels que s'ha incautat el jutjat hi ha un sobre tancat que diu: «Testament den Rafel Sancho Alegre». Está escrit en deu quartilles ratllades.

—Aquesta tarde ha estat en el Palau el senyor Azcárate firmant en l'album de la majordomía i deixant tarjeta.

El senyor Llorens ha estat també en la majordomía del Palau, escribint en l'album lo següent:

«El ayudante del augusto Sr. D. Jaime de Borbón y diputado a Cortes Joaquín Llorens.»

Es deia aquesta tarde que don Jaume havía enviat un telegrama de felicitació al rei.

Els conservadors dien que ahir, quan el senyor Maura va anar al Palau a felicitá al rei, va parlar en ell molt rato.

«Te Deum»

Es celebrá en la capilla del Palau un «Te Deum», per haver sortit ilés el rei de l'atentat d'ahir.

L'acte va revestir major brillantesa que la cerimonia de la capella pública.

Assistiren molts Grans d'Espanya, dames de l'aristocracia, majordoms, gentils homes, etc.

Assistiren a l'acte des de les tribunes tota la familia reial, inclòs la princesa donya Beatriu Battenberg.

Oficiá'l bisbe de Sión. En el presbiteri estaven els bisbes de Madrid i de Lugo.

Es cantá un «Te Deum» a dos cors i la tota orquestra.

Després la comitiva reial passá al saló del Trono, ont va estar conversant amb les persones que assistiren a l'acte.

El rei expressá a tots son agraiment i va referir com havía ocorregut l'atentat.

Hi hagueren visques de tota mena.

El rei va rebre en audiencia a una comissió de l'armada presidida per l'almirall Chacón.

Al referir detall de l'atentat, exclamá'l rei: Com vosté veurá, l'home se les portava, puix un projectil em passá tocant els dits de la ma.

Antecedents den Sancho

Valencia. — An aquesta capital es tenen antecedents den Rafel Sancho Alegre. Es recruta de 1910 i de Barcelona arribá a Valencia, ont va esser destinat al regiment de la Princesa que's trobaba de guarnició a Alacant.

Va fenir que ingresar en l'hospital per patir atacs epilèptics i torná a esser enviat a Barcelona com condicional.

Solament li faltava una revisió per a esser declarat inútil.

En llibertat

S'ha dispostat la llibertat dels detinguts a conseqüencia de l'atentat, descomptant els tres que están en la presó.

S'hi fet l'inventari dels documents i efectes pertenéixents a Sancho.

Els detinguts

A dos quarts de vuit del matí han sigut trasladats a la presó els tres detinguts, en carruatges. Van ésser rebuts pel director i el subdirector de l'establiment.

Constitució del jutjat

El jutjat del districte de Chamberí s'ha constituit definitivament per a instruir el procés per l'atentat d'ahir. Ha sigut nomenat jutge especial el senyor Martínez Enríquez; actuará d'escrivá'l senyor Musas.

El jutjat dedicará'l día d'avui a descansar i remuará la labor demá, a dos quarts de deu.

Están citats més de 60 testimonis.

A les actuacions del jutjat ha assistit el fiscal del Tribunal Suprem, el president de l'Audiencia, el fiscal senyor Toledo i el tinent fiscal senyor Mena.

Es calcula que dintre de tres mesos es podrá veure la causa.

Al fer-se de día'l jutjat doná per terminada la labor i ordená que fossin trasladats a la presó l'agressor i els tres detinguts, Mauro i el famós Back.

Un complicat?

El secretari de la societat de peons es veu complicat en l'atentat, sense tenir-hi rés que veure, segons dir, puix es limitá a deixar que dormis a casa seva a un individu a qui no coneixía.

Diu que no solament no'l coneixía, sinó que ni arribá a veure'l, puix quan Gamez i Baja Tierra li parlaren de si podría dormir a casa seva un individu, ell es trobava a casa de sa mare, que estava greument malalta, i no va anar a son domicili fins passats uns dies.

De la declaració d'Eusebi Martín resulta plenament demostrat que ni de vista coneixía a Sancho.

Hi havía premeditacions?

El día que Rafel Sancho marxá cap a Madrid va cremar tots els seus papers. Entre aquests sembla que figuren exemplars del seminari anarquista «Tierra y Libertad» i alguns follets.

També cremá totes ses robes, quedant-se tant sols amb l'aroba que portava posada.

En aquesta disposició marxá a Madrid. Tal fet la sospitar a alguns que Rafel sortí de Barcelona amb la creencia de que no havía de sor-li necessari'l canvi de roba.

Felicitacions

París. M. Poincaré ha telegrafiat des de Trianoout (Meuse), aon assisteix als funerals de la seva mare, al rei d'Espanya, felicitantlo per haver sortit ilés de l'atentat.

El president ha encarregat al secretari general de la Presidencia que vagi a la embaixada d'Espanya a expressar felicitacions análogues.

M. Pichon ha telegrafiat en igual sentit al Govern espanyol i ha visitat al senyor Villaurrutia amb el mateix objecte.

La policía francesa

París. — La brigada de policía encarregada de la vigilancia dels anarquistes no posseeix cap informe respecte den Rafel Sancho Alegre.

Si aquest ha estat a França haurá sigut amb un nom fals i sense freqüentar cap agrupació anarquista.

La policía de París tampoc té antecedents del professor Pere Dale.

Parla en Romanones

Durant la entrevista den Romanones amb els periodistes, un corresponsal estranger ha preguntat al president si havía hagut alguna dimissió de la policía i ell ha contestat que nó; dedicant acte seguit grans elogis al procedir dels agents de seguretat durant el succés.

Segons el quefe del Govern la policía no ha pogut fer més de lo que ha fet i no hauría fet més la millor policía del món.

S'ha negat el president a donar noticies del procés manifestant que de tot lo que en ell es relaciona sols podría informar el jutge especial que s'ha nomenat, el senyor Martínez Enríquez.

Estima'l president que ahir es parlá massa del succés i hi hagué excessiva complacencia amb els periodistes facilitant-los detalls que degueren romandre inédits, no perque no deguin conéixer-se'ls, sinó per lo perjudicial que pot esser sa publicitat per al curs de les actuacions judicials.

Del procés el comte de Romanones diu que no'n sab més que lo que saben els periodistes i tampoc en vol saber més, perque no li competeix ni ell altra cosa que la d'auxiliar en tot lo possible a la justicia.

Ha dit que segons li comunicaven per teléfon no tenía antecedents penals l'autor de l'atentat.

Ara — ha afegit — és necessari seguir amb gran tranquilitat i serenament esperant que's faci justicia i es cumpleixi'l fallo que s'ha de dictar.

Jo no puc tenir dos criteris i per conseqüent avui sostinc lo mateix que vaig sostindre en el Congrés contestant al senyor Senante, a causa de l'atentat contra'l senyor Canalejas.

Tenim que mantenir-nos en l'augusta i serena esferra de la llei i no deixar-nos portar per ofuscacions ni arrebats.

Lo que sí farem será reforçar cada día més els medis que estimi necessaris la policía per a cumplir la seva missió.

Ahir me enrecordava del esforços que vaig tenir que fer quan vaig venir al poder per a crear la Direcció de Seguretat, lo que em va costar treure avant els decrets i la llei i se me ocorre pensar quan distinta seria la situació del Govern després de l'atentat d'ahir si no s'hagués donat el pas d'avanç en la reorganització espanyola.

—Segons això — ha interromput un periodista — és que segueix creient-se que lo d'ahir constitueix un éxit per a la policía?

—No dic això; no dic rés que signifiqui si lo d'ahir fou éxit o fracás; lo que dic és que la policía cumplirá amb el seu dever i rés més.

Recents son altres atentats contra sobirans estrangers que no son sospitosos de ultramuntanisme; aquí hi ha lo ocorregut a Salónica i lo que farà un any aproximadament va ocórrer a Roma i cap policía va ser capaç d'impedir-ho.

Repeteixo que cal millorar-la cada día més; jo no escatimaré lo que se'm demani i pugui donar amb aquest fi.

Després ha manifestat el president que el rei está molt satisfet de la brillantesa de la revista en l'acte de la jura de la bandera i de la desfilada de les tropes.

I ha afegit el quefe del Govern que és va demostrar ahir el progrés evident que d'any en any tenen les forces armades.

Jo crec que l'acte d'ahir, que's va entelar al final amb l'infame atentat, té una gran significació.

Els moros de Madrid

Avui donà la guarda exterior a Plau forces rifenyes de cavallería i d'infantería de les que están acampades a Carabanchel.

Parla el Comte

Al rebre avui als periodistes el president del Consell ha dit que apenes tenía notícies que comunicar; que si volíem saber quelcom d'ell que li preguntessim i es convertiría la conversa en una lliçó de catecisme.

—Puix, a propòsit de catecisme, ha dit un periodista:: s'ha firmat el decret sobre ensenyament de la doctrina?

—No s'ha firmat, però es firmará.

Lo que sí s'ha firmat han sigut els decrets admetent la dimissió de l'Arcaldía de Barcelona a don Joaquim Sostres i nomenant per a substituir-lo a don Josep Collaso.

Aquests decrets els ha posat a la firma el president, puix no ha despatxat amb el monarca cap ministre per haver coincidit l'hora del despatx amb el «Te Deum» que's cantava a la capella del Palau en acció de gracies per haver sortit ilès el monarca de l'atentat d'ahir.

Els ministres a qui corresponía despatxar avui ho faràn demà.

La vida no deu interrompre's per l'accident d'ahir, puix encara que fou molt important, per fortuna rès tenim que plorar d'el.

Aquesta circunstancia fa que no se sospengui l'anunciat banquet que demà donaràn els diputats provincials al comte de Romanones en el Palais Hotel, i en el discurs que pronunciará el quefe del Govern aprofitará l'ocasió per a exposar el criteri d'aquest sobre l'atentat d'ahir i l'ambient en que s'ha desenrotllat.

Després, el president ha fet altres manifestacions sobre l'atentat, que publiquem en altre lloc.

El Catecisme a l'Escola

Madrid, 13. — El Consell celebrat aquest vespre s'ha ocupat de la qüestió de l'ensenyança del catecisme, acordant concedir un vot de confiança al president per a que redacti el Decrat amb el ministre d'Instrucció pública.

Aquest ha posat a disposició del Govern la seva cartera, per creure que no havía interpretat el criteri del Govern.

Els ministres s'han mostrat conformes amb el senyor López Muñoz.

Informació de l'estranger

Francesos i alemanys

París. — Despatxs de Nancy comuniquen que sis joves alemanys, que s'ha dit eren oficials, acolliren amb signes la representació de la peça que porta per títol «Fritzi-tuhlan» i foren expulsats del teatre.

Després es dirigiren al café de l'exércit francés, ont tractaren també de fer escándol. Els concorrents feren una manifestació de hostilitat contra ells, els quals es veiren obligats a sortir de la sala i al dirigir-se a l'estació per a esperar l'hora de la sortida del primer tren per a Metz.

L'estat del Papa

Roma. — El darrer butlletí facultatiu sobre l'estat del papa diu lo següent:

El sant pare ha passat el día amb tranquilitat. A la tarde la febre ha pujat a 28'5 i ha disminuit al vespre. Els simptomes de bronquitis grippal no han canviat. Les condicions generals són satisfactories.

DARRERA HORA

Més de l'atentat

Madrid 15, de 1 a 3 matinada

Monarquisme

Durant tota la tarde una gran gentada s'ha estacionat davant de Palau per a veure els moros que'l en guarda. La multitut esperava al rei per a ovacionar-lo El rei esquivant tota manifestació sortí per una porta excusada.

Protestes

En el ministeri d'Estat s'han rebut telegrames dels quefes d'Estat i felicitant al rei per haver sortit ilés. Entre'ls telegrames ne figura un d'afectuosissim de l'emperador Guillem d'Alemanya.

Els telegrames rebuts a Palau es compten per milers.

Cómplissos?

S'afirma que la policía segueix una pista que permet assegurar que en Sancho tenía complissos i que's tracta d'un plan combinat per diversos anarquistes.

El president

En Romanones ha conferenciat llargament amb el fiscal del Suprem. Se parlà de la marxa del procés. El quefe del Govern es mostra reservadíssim. Sols diu que l'actitut del Govern en aquest assumpte serà inquebrantable.

Gratificació

El rei ha ordenat s'entreguin mil pessetes a l'agent Guijarro i 500 a cada un dels que intervingueren en la detenció del regicida.

Continúa la confusió respecte qui fou el primer que detingué an en Sancho.

Un cabo de la brigada topogràfica, nomenat Miquel Montes, ha escrit als periòdics dient que fou ell el primer que'l va agafar, registrant-lo. Afirma que quan ja el tenía subjectat varen arribar els agents prenent-li él pres.

Els detinguts

S'ha averiguat que'ls detinguts Bajatierra i Gamez eren amics del regicida. Contra en Bajatierra existeixen sospites de que pugui ésser l'inductor den Sancho. Se tracta d'un conegut anarquista vigilat per la policía i que ja fou detingut a arrel del fusellament den Ferrer, suposant-se que intentava assassinar an en Maura.

El jutjat

A les nou de la nit s'ha constituit el jutjat a la Casa de Canónigos. Se veu que's tracta d'una diligencia important.

«La Epoca»

«La Epoca» publica un violent article contra en Romanones dient que quan se solaborn en difundir l'anarquisme i disolvent especie de que son repreables les actuacions del poder públic contra'l crim políte i que l'execució legal den Ferrer fou un error judicial, hi ha dret a dir-ho al digne president d'aquest gavinet d'impulsius i discrets per si totes aquestes coses troben el camí de la conciencia del ministre de la Governació de 1906, quan ocorregué l'odiós crim del carrer Major, i president del Consell en 1913.

El Papa

Roma. — El papa ha millorat dins de la gravetat. Encara que ha desaparegut el perill de la bronquitis, se temen les complicacions del cor.

La vaga belga

Bruxelles. — Augmenta la vaga. A Bruxelles solament paren 40.000 obrers. A Charleroi vaguen 50.000 miners. A Sermet, han parat 25.000 persones. A Lieja 35.000. El total de vaguistes en tota Bélgica, és de 350.000 Hi ha tranquilitat.

INFORMACIO DE BARCELONA

S'està treballant activament en l'execució del pedestal que per al bust den Maragall ha projectat el reputat arquitecte senyor Domènech i Montaner.

La simpatía que'l senyor Domènech sentía pel difunt poeta català que's tracta d'honorar, haurà influit segurament en la seva obra, puix aquesta resulta una bella obra d'art curulla de sentiment i patriòtica inspiració.

-Raimost (Suc de raim) Restreniment, Ventrell, Febre, Convalescencia, etc.

L'habilitat dels mestres nacionals del partit de Barcelona pagarà els havers del mes de desembre als mestres d'adultes, els dies 15 i 16 del corrent, de cinc a set de la tarde, en el local de costum.

Avui dimarts, a les deu en punt de la vetlla, el doctor don Artur Galceràn Granés donarà a l'Ateneu Enciclopèdic Popular una conferencia sobre'l tema «Tractament social dels estigmatitzats per la Naturalesa», el qual abarcarà els següents extrems: «Concepte de l'estigma morbós. Grupus d'estigmatitzats per la Naturalesa. Estigmatitzats del cos, dels sentits i del psiquisme. Tractament social: I, agents terapèutics encarregats de complir les indicacions; benèfica influencia de certes associacions i de les corporacions. II, medis terapèutics que deuen emplearse; institucions educatives, idem curatives, idem preventives; disposicions legals encaminades an aquests fins.»

L'acte, com de costum, serà públic.

RAY

La Comissió de Meteorología de la Societat Astronòmica de Barcelona, comunica els resultats dels registres pluviomètrics rebuts de les següents estacions adscriptes al servei de la referida entitat. Les xifres corresponen a milímetres d'aigua precipitada durant el mes de març d'enguany:

Provincia de Barcelona: Teià, 33; Sant Vicens de Llavaneres, 40'4; Montgat, 85'6; Mataró, 36'2; Montserrat, 71; Sant Feliu de Llobregat, 50; Barcelona (Universitat), 24'5.

Provincia de Girona: Cadaqués, 94'5; Bagur, 85'2; Sant Sebastià (far), 63; Palamós, 47'2; Torroella de Montgrí, 55'8; Palafrugell, 65'8; La Bisbal, 52'7; El Pasteral, 101'7; Agullana, 86; Sant Hilari Sacalm, 99'3; Girona, 81'6.

Provincia de Tarragona: Benisanet, 48'4; Tivisa, 53'3; Vandellós, 70'3; Corbera de l'Ebre, 40; Amposta, 24.

A Villena, 23'6; Castelló de Rugat, 11'7; Monçó, 79; Benasc, 210; Sosa, 54'1; Bales, 34'7; Coll de Foix, 56.

—CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32 Especialitat en camises a mida.

En compliment de lo disposat sobre ensenyament no oficial, es fa saber que durant la primera quinzena del proper mes de maig, de deu a una del matí, tots els dies lectius, serà oberta la matrícula a la Secretaría de l'Escola Superior de Arquitectura de Barcelona, per als alumnes que desitgin examinar-se en el mes de juny, de les assignatures que constituexen la carrera d'arquitecte i de les que se'n dona ensenyament en aquesta Escola. Les sol-licituts es faràn en paper administratiu d'una pesseta, acompanyant un segell de 2'50 pessetes de la Diputació provincial que s'expenen a la Caixa de dita corporació, i els drets de matrícula i examen s'abonaràn en metàlic a raó de 2'50 pessetes per assignatura.

A l'ensems es posa en coneixement dels que desitgin examinar-se de les assignatures del período d'admisió que deuràn sol-licitar-ho del 20 al 30 de dit mes de maig, a les mateixes hores abans citades, acompanyant la matéixa instancia i segell i abonant 5 pessetes per inscripció.

—L'economía ben entesa és el secret de tota dòna intel-ligent. Quan desitja donar a la seva familia una beguda sana i al mateix temps econòmica, acudeix invariablement al Malte Kneipp.

Aquí està la salut!!

—L'anemia, clorosi, colors pàlids, menstruació difícil i leucorrea, se curen amb el DINAMOGENO SAIZ DE CARLOS.

Fou interessantíssima la lectura que'l dissabte anterior donà en Ribera i Rovira a l'Ateneu Enciclopèdic Popular del seu llibre acabat de sortir «Atlàntiques» (Antología de poetes portuguesos).

El president de la secció de Literatura i Belles Arts, senyor Irast, feu la presentació i elogi del conferenciant en breus i calorosos mots i el senyor Ribera començà llegint alguns fragments del pròleg que són una intensa meravella de ben dir i després donà a conèixer algunes corrandes populars i magistrals poesíes dels millors autors, que ell també ha traduit magistralment.

La Societat Protectora d'Animals i Plantes de Catalunya ha rebut del president del Consell de ministres un besalamà donant-li les més expressives gracies per una carta de felicitació que li va enviar dita Societat amb motiu de certes paraules que en Romanones va pronunciar contra les curses de braus.

La comissió especial designada per la Junta de propietaris de la dreta de l'Aixample, per a organitzar l'assamblea general de propietaris d'edificis i terrenys i principals industrials de la demarcació compresa entre la Granvía i els carrers den Roger de Flor, Castillejos i Pujades, ha celebrat una reunió preparatoria a la qual hi assistiren un gran nombre de propietaris i industrials als quals afecta i perjudica el llastimós estat en que's troben aquelles barriades. En aquesta reunió es traçaren les ratlles generals dels assumptes que deuen sotmetre's a l'Assamblea i es dictaren les disposicions convenients per a que arribi a coneixement de tots els interessats la celebració de l'Assamblea que tindrà lloc el diumenge proper, 20 del corrent, a les deu del matí, en el Palau de Belles Arts.

La comissió donarà compte avui, a la Junta en ple, dels treballs efectuats, i aquesta acordarà els assumptes que han d'ésser objecte de la deliberació de la Assamblea el diumenge pròxim.

RAY

Avui a les deu de la vetlla, tindrà lloc a l'Ateneu Integral, Sant Pau, 83, entressol, una important reunió d'entitats de cultura i centres polítics que sostinguin escoles, en la que's pendràn importants acords a fí de conseguir de l'Ajuntament les subvencions que havíen obtingut anys enrera.

ESPECTACLES

Gran Teatre del Liceu

Avui dimarts no hi hà funció. Dimecres, Serata de onore del mestre Mancinelli. Debut de Palet «Ero e Leandro» i quart acte de «Hugonotes», com homenatge al mestre hi pendràn part en la representació tots els artistes de la companyía. Dijous Matinée popular a preus reduits. «La Bohéme».

TEATRE CATALÀ ROMEA

Avui a un quart de deu. «Los monigotes», La comedia en dos actes de sorolliós éxit

Camino adelante

i el juguet cómic, líric, ballable «Musica popular». Dissabte estrena important «Sherlock Holmes».

TEATRE TIVOLI. Temporada d'estiu. Gran companyía de sarçuela i opereta espanyola. Inauguració dissabte 19 d'abril.

Teatre Novetats

Gran Companyía del Teatre de la Sarçuela de Madrid. Avui dimarts, tarde a les 5, 3 actes, 3. Matinée extraordinari a preus económics. Primera representació de la famosa sarçuela en tres actes

Las dos princesas

posada amb tota propietat. Cos de ball. Nit a un quart de deu.

Gran funció de Gala

en honor del molt aplaudit mestre Serrano, Primer L'éxit de la temporada «¡Si yo fuera rey...!», dirigida pel mestre Serrano. Según «Himne a l'Exposició de Valencia», executat per la orquestra, cantat per tota la Companyía i el solo pel tenor García Romero, dirigit pel mestre Serrano. Tercer Estrena en aquest teatre de la sarçuela en un acte de Sinesio Delgado, música del mestre Serrano

Barbarroja

dirigida pel mestre Serrano,

Teatre Novetats

Tournée del teatre de la Porte Saint-Martin de París, amb el concurs dels eminents artistes

Felix Huguenet i Marcelle Geniat

Tres úniques funcions, díes 18, 19 i 20 d'Abril. Continúa obert l'abonament.

Teatre Nou

Avui dimarts, darreres representacions de «Los cadetes de la reina» i «La veda del amor», Tarde a les quatre. Entrada o'10 «El gitanillo». A les 5. Entrada o'25. «Los cadetes de la Reina» i «La veda del amor». Nit a dos quarts de deu. Entrada 35 céntims. Primer: «Vergüenza torera». Según «El gitanillo». Tercer: L'éxit del dia «¡Los hombres que son hombres!», 2 actes. Demà dimecres benefici Lluis Mir. Vegen programes. Molt aviat «Eva»

Teatre Apol

:::::GRAN ACONTEIXEMENT:::::

Tourné per Espanya de les atraccions més notables del

Teatre Japonés

Avui tarde a les 5. Nit a les 10. A petició del públic la «Troupe Sumo» inclourá un assalt de lluita

Greco Romana

Aquesta setmana debut de la «Troupe Onofri».

Teatre Cómic

Temporada d'estiu. — Gran Companyía d'opereta i sarçuela cómica dirigida per Ruiloa-Amat. Debut, dissabte, 19 abril, a les 9 secció extraordinaria. Primer: Presentació d'Agneta Lopetegui «El Barbero de Sevilla». Según: Presentació d'Ursula López i Pep Bergés «La niña de los besos», Tercer: Estrena de l'opereta en un acte «La Geisha» creació d Agneta Lopetegui. Quart: «La Corte de Faraón» les tres viudes, Ursula López, Julia Gómez, i Mercé Gay, la reina, Agneta Lopetegui, couplets de l'Ahi vá... Ahi vá... per Ursula López Se despatxa en Comptaduría. També se despatxen localitats en el «Centre de localitats» de la Plaça de Catalunya, junt al Bar «La Luna».

FRONTO COMTAL

Dos grans partits per a avui a les quatre i quart.

ROJOS: Olamendi, Goenaga.

BLAUS; Anacabe, Carreras.

Entrada, 1'50 ptes.

Nit a un quart d'onze. Debut de Isidoro Urrutia Gran partit extraordinari,

ROJOS: Isidoro, Teodoro.

BLAUS: Sanchez, Navarrete.

Amb aquest partit queden suprimits tots els passes i entrades de favor

Detalls per cartells.

Concerts

Gran Edén Concert

Assalt, 12.

Music-Hall, Concert. Restaurant Parisièn

ALCAZAR

Gran Café Concert. Restaurant de primer orde. Sarsuelas alegres. Continuament Grans Debuts.

ROYAL CONCERT «MUSIC-HALL»

Marqués del Duero, 106, davant Teatre Comtal

Grans Concerts tots els díes tarde i nit, per una important «Companyía de Varietés».

La Gran Peña Music-Hall

Sant Pau, 83 Teléfon 3068

Tots els dies tarde a dos quarts de quatre i nit a dos quarts de deu. Concerts per la Companyía varietés i grans espectacles de regal.

Cinematógrafs

SANT PAU, 85 DIANA — CINES — ARIBAU, 4 ROYAL

Entrada general. . . . . 10 céntims,
Preferencia. . . . . 20 »

Avui dimarts día de Moda, día d'Estrenes. «El chalet misterioso», «Campiña italiana», «Toma de Janina por las tropas griegas». Gran actualitat «La jura de las banderas en Madrid y atentado frustrado á S. M. Alfonso XIII». èxit Nordisk «Sufre quien penas tiene», 700 m. Gran triomf de Zacconni en el «Desaparecido», 1,000 m. «Locura pasajera», 700 m. Pathé, «Amor y engaño». Demá dimecres dia extraordinari de estrenes. «La bola de cristal», 1,100 m. Aquila, «Los dramas del espionaje», 650 m. Pathé. Próximament «Irredimible». 800 m. Gaumont. única i exclusiva.

Gran cine saló Doré

Avui dimarts hermosissim programa de pel-licules i grans atraccions. Ovacions continues al duet «Los Wiveskis» amb sa original presentació, projectanse una pel-lícole impresionada per ells mateixos. Exit sens igual de la genial cançonetista «Julia Gálvez», sens rival en les seves «Marianas Granadinas» i altres de aires rejionals. Entusiasme mai vist, lo més gran que s'coneix fins ara en varietés

LOS HARTURS

amb ses comedies a transformació, cants, balls, etc., etc., presentació riquíssima, devassall de detalls, conjunt admirable.

Al Doré pera admirar lo millor, el únic programa de varietès veritat, lo que més agrada avui al públic cant i ball, tot executat per eminencias.

«Los Harturs», «Julia Gálvez», «Los Wiveskis».

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE.—Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50. Els divendres, boullabaise. Dissabte menú corrent i vegetariá.

Butlletí comercial

14 Abril de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotisació oficial

	Oper.	Diner	Paper
Londres, 90 dies vista	.....	26'95	.....
— xec	27'45	.....	27'45
París, xec	.....	.....	8'70
Madrid y plasses banca, a 8 d'v.	.....	6'30	.....

Efectes públics

	Oper.	Diner	Paper
Deute Int. em. 1908 serie A	86'	.....	.....
— — — — B	83'30	.....	.....
— — — — C	83'30	.....	.....
— — — — D	82'85	.....	.....
— — — — E	82'80	.....	.....
— — — — F	85'67	.....	.....
— — — — G. H.	87'	.....	.....
— — — dif. series.	.....	.....	.....
— Amortisable serie A	101'90	.....	.....
— — — — B	101'35	.....	.....
— — — — C	101'30	.....	.....
— — — — D	.....	.....	.....
— — — — E	.....	.....	.....
— — — — F	.....	.....	.....
— — — dif. series.	.....	.....	.....
— — — serie A	.....	.....	.....
— — — — B	.....	.....	.....
— — — — C	.....	.....	.....
— — — — D	.....	.....	.....
— — — — E	.....	.....	.....
— — — — F	.....	.....	.....
— — — dif. series.	.....	.....	.....
— — — serie A	.....	.....	.....
— — — — B	.....	.....	.....
— — — — C	.....	.....	.....
— — — — D	.....	.....	.....
— — — — E	.....	.....	.....
Títulos Deute n. 1903-4-5	93'50	.....	.....
— — — 1906 A B C	95'	95'	95'25
— — — 1907	.. ..	95'	95'25
— — — 1910	.....	92'	92'50
— — — 1912	.....	92'	92'50
— — Maig 1899 Sanze.	.... .	.....	.....
— — Abril 1907, Sanze.	.....	.....	.....
— — Reforma 1908	92'25	92'15	92'35
— — Mun. de Sarrià	.. ..	99'	99'50
Emprèstit Diputació Prov.	100'50	100'25	100'75
Port de Melilla y Xa arines	105'	104'75	104'25

Obligacions

	Oper	Diner	Paper
Nord d'Esp., prior Barcelona	.....	.....	.....
— Lleida, Reus, Tar.	.....	.....	.....
— Villalba a Segovia	.....	93'75	94'
— esp. Alm. Val. Tar	.....	93'75	94'
— Osca a Fr.ª, alt. lín.	.....	83'	93'25
Mines Sant Joan Abadesos	.....	78'75	79'25
Tarragona a Barc. y Fransa	56'50	56'50	56'75
Madrid, Sarag. Alic. serie A	104'25	104'25	104'75
— — — B	100'25	100'25	100'50
— — — C	93'	92'25	93'15
— — — D	.....	90'85	91'15
Madrid a Barcelona, directes	.....	.....	.....
— — Reus a Roda	.....	53'50	53'75
Alm. Val. y Tarrag., no adhor.	.....	60'50	61'
— — adheridas	76'	75'85	76'15
Med. Zam. Or. Vigo, em. 1882.	50'25	53'	50'50
— — — 1883	.....	50'	50'50
— — serie G y H.	76'50	76'	76'50
Asturias, Gal. y León, 1.ª serie	.....	.....	.....
— — 2.ª hipo.	.....	.....	.....
Valladolid a Med. de Rioseco	.....	.....	.....
Madrid, Cáceres, Port., serie 1.ª	.....	101'75	102'25
— — — 2.ª	.....	.....	.....
— — — 3.ª	.....	91'50	92'
— totsels cent. impars	.....	.....	.....
Basc-Asturià, 1.ª hipoteca	.....	.....	.....
— 2.ª —	.....	103'25	103'75
Cariñena a Saragossa	.....	.....	.....
Olot a Girona	.....	.....	.....
Companyia General Tramvies	.. ..	.....	.....
— An. Tr. Bar. Ens. G.	.....	.....	.....
— Tr. Bar. S. A. y ed.	.....	93'50	94'
— Barc. Elec.	.....	92'	93'50
— —	89'	89'	89'50
Companyia Transatlántica	92'75	92'50	93'
Canal d'Urgell	79'62	.....	.....
Soc. Gen. Aigües Barc.	.....	72'50	71'
— —	23'	.....	.....
Comp. Gen. Tab. de Filipinas	100'25	100'	100'50
General Sucrera d'Espanya	.....	.....	.....
Comp. Asfalts Asland	.....	.....	.....
— — preferents	.....	.....	.....
Port de Barcelona, em. 1905	.....	.....	.....
— — — 1905	.....	.....	.....
— — Circul. 1909	.....	.....	.....
— — — 1910	.....	.....	.....
— — — 1911	.....	.....	.....
— — — 1912	.....	.....	.....
Port de Tarragona	.....	.....	.....
Bonos pref.—Comp. reg. Ebre	.....	91'25	91'75
Societa Catalana Gas	.....	.....	.....
Foment Obres y Construc.	.....	96'35	97'15
Comp. Cotxes y Automòbils	.....	98'50	99'
Siemens Schuckert, Ind. El c.	.....	98'75	99'25
Societat Valenciana Elec	100'75	100'75	101'25
Navegació y Industria	.....	90'	90'50
Societat Carbons de Berga	.....	94'85	95'35

Accions

QUEDA

	Oper	Diner	Paper
Banc de Barcelona	.....	.....	.....
Banc Prestams y Descomptes	.....	.....	.....
Catalana General de Crédit	.....	.....	.....
Societat de Crédit Mercantil	.....	.....	.....
Comp. Reial Canalització Ebre	.....	.....	.....
Ferrocarrils Andalusos	.....	.....	.....

BORSI Y CANVIS

Informació de la casa FILLS DE F. MAS SARDÁ, *Rambla del Mitj, 22.*

Borsí del matí

	Obre	Tanca
Interior. fi de mes	82'90	82'80
Alcants, idem	102'35	102'15
Nords, idem	104'25	104'10
Orenses idem	.....	28'90
Colonials, idem	.....	.....
Andalusos, idem	.....	.....
Cotons	N/D.	.....
Catalanes	.....	.....

Borsí de la tarde

Interior, fi de mes pròxim	.....	82'80
Alacants, idem	102'10	[illegible]
Nords, idem	104'	104'
Orenses, idem	.....	28'80
Colonials idem	.....	.....
Andalusos, idem	.. ..	64'70
Banc Espanyol de l'Illa de Cuba	.....	.....
Cotons	N/D	.....
Catalanes	. .	. .

Canvis de moneda

Alfons	8'20 p.	1'20
Isabels	11'20	—
Unses	8'40	—
Or de quatre durus	8'10	—
Or de un y dos durus	7'20	—
Dollars	11'20	—
Lliures esterlinas	27'20	ptes.
Francs	8'30 p.	100
Marcs	132'50	—

Borsa de Madrid

Interior comptat	82'50	
— fi de mes	82'70	
— — pròxim	....	
Amortisable 5 per 100	100'90	

— 4 per 100	.....	.....
Banc d'Espanya (accions)	.....	450'50
Accions Tabacalera	.....	261'
Riu de la Plata	.....	464'75
Sucrera preferents	.....	.....
— ordinaries	.....	.....
— obligacions	.....	.....
Francs	.....	76
Lliures	.....	108'10
	.....	27'21

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del CENTRO ALGODONERO DE BARCELONA

LIVERPOOL, 14 *de abril*

	Anterior Tanca	Obre	Avui 1.ª	3.ª	Tanca
Disponible	6'94	....	....	6'94	....
Mars-Abril	6'67	....	....	....	6'67
Abril-Maig	6'64	....	....	....	6'64
Maig-Juny	6'64	6'65	6'64	6'65	6'64
Juny-Juliol	6'65	....	....	....	6'65
Juliol-Agost	6'60	6'58	6'58	6'58	6'62
Agost-Setembre	6'49	6'47	....	....	6'47
Setembre-Octubre	6'35	....	....	....	6'43
Octubre-Novembre	6'27	6'25	6'24	6'24	6'24
Novembre-Desembre	6'23	....	....	....	6'21
Desembre-Janer	6'22	....	....	....	6'19
Janer-Febrer	6'21	6'19	6'19	6'18	6'18
Febrer-Mars	6'22	....	....	....	6'19

ALEXANDRIA, 14 *de abril*

	Ant.-Ob. a	Avui-Obre	Tanca
Maig	9'87	9'95	9'96
Juliol	10'06	10 06	10'03

NOVA YORK, 14 *abril*

	Anterior Tanca	Obre	Avui 1.ª	Tanca
Disponible	12'50	....	....	12'49
Abril	11'93	....	....	11'75
Maig	11'84	11'76	....	11'76
Juliol	11'83	11'77	....	11'78
Agost	11'71	....	....	11'68
Setembre	11'47	....	....	11'44
Octubre	11'40	11'35	....	11'38
Desembre	11'43	....	....	11'41
Gener	11'39	11'34	....	11'38

NOVA-ORLEANS, 14 *d'abril*

	Anterior Tanca	Avui 1.ª	Tanca
Disponible	12'12	....	12'7 1/2
Maig	12'33	12'24	12'33
Juliol	12'22	12'13	12'19
Agost	11'93	....	11'99
Setembre	11'57	....	11'61
Octubre	11'46	11'37	11'41
Desembre	11'37	11'40	11'41

Arribades als ports dels Estats-Units 12,000 fards en 2 dia, contra 17,000 de l'any anterior.

CAFES Y SUCRES

Informació de la casa RAHLI GAISSER Y C.ª, *carrer Princesa 62.*

HAVRE, 14 *abril*

Café (good average)	Obre	Tanca
Maig	68'50	68'50
Juliol	69'25	69'25
Setembre	69'75	69'75
Desembre	69'50	69'50
Mars	69'25	69'25

Sostingut.

NOVA-YORK, 14 *abril*

Café (Tipa núm. 7)	Obre	Tanca
Maig	....	....
Juliol	....	....
Setembre	....	....
Desembre	....	....

PARÍS, 14 *abril*

Sucre (núm. 3)	Obre	Tanca
Abril	31'62	31'62
4 Maig	32'25	32'12
Juliol-Agost	32'50	32'37
4 Octubre	32'62	32'62

Calma.

HAMBURG, 14 *abril*

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Abril	9'77	....
Maig	9'80	....
Agost	10'12	....
Oct-Nov-Des	10'07	....
Janer 1914	10'20	....

Calma.

LONDRES 14 *abril*

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Maig	9 8 3/4	9 8 3/4
Agost	9 11 1/4	9 11 1/4

Calma

LLANA

HAVRE, 14 *abril*

Buenos Aires	Obre	Tanca
Gener	193'	193'

Calma.

METALLS

HAMBURG, 14 *abril*

COURE	Obre	Tanca
Maig	138'75	
Setembre	139 75	

Calma

Imprempta y estereotipia, Fortuny, 2 ter.

Descobriment sensacional

CURACIÓ DE LES MALALTIES DE LA PELL Y TAMBE DE LES LLAGUES DE LES CAMES

La pell - Mals de les cames

ABANS DE LA CURACIÓ — DESPRÉS DE 15 DIES DE TRACTAMENT

Havem senyalat als lectors d'aquest periòdic el descobriment sensacional del senyor RICHELET, apotecari y químic a Sedàn (Fransa), en lo que toca a les malalties de la pell. Heusaquí la llista d'aquestes malalties que han estat curades després d'alguns dies per aquest tractament meravellós.

Eczema, brians, impetigos, acnes, sarpullidos, prurigos, rojors, sarpullidos tarinàceos, sycosis de la barba, *picors, varices, llagues varicoses y eczemes varicoses de les cames; malalties sifilítiques.*

Aquest meravellós tractament exerceix sa acció tant sobre'l lloc ont se localisa'l mal, com sobre la sang, que després d'alguns dies, se troba transformada y purificada.

Tots els assaigs han tingut bon èxit, y no ha sobrevingut jamai una recaiguda després de la curació.

El preu del tractament és proporcionat a totes les condicions de la fortuna. (Hi ha també un tractament pera nois de tres fins a setze anys.)

El senyor RICHELET acaba d'instalar dipòsits a totes les farmacies y drogueries d'Espanya.

Un follet, en llengua castellana, tractant de les malalties de la pell serà enviat gratuitament pels dipositaris a totes les persones que'l demanin.

Pera obtenir també gratuitament aquest follet n'hi ha prou ab dirigirse

AL SR. L. RICHELET, 13, RUE GAMBETTA, SEDAN (FRANSA

BARCELONA.—SENYORS VICENS FERRER y C.ª, [illegible], 1; farmacia y drogueria y la seva sucursal.—SENYORS FILLS DE J. VIDAL Y RIBAS, Moncada, 21, farmacia y drogueria y les seves sucursals.—DOCTOR ANDREU, Rambla de Catalunya, 66, farmacia. —SENYORS URACH Y C.ª, Moncada, 20, drogueria; SENYORS RIUDOR Y PARÉS, Porta de l'Angel, 14, drogueria.—D. JOSEP SEGALÁ ESTALELLA, Rambla de les Flors, 4, farmacia, (Centre d'específics) —D. VILADOT, farmacèutic.—D. ANTONI SERRA, farmacèutic.

PRIMITIVA LEGÍA

Estrella Conejo

EL CONEJO MARCA REGISTRADA

ÚNICA PARA HACER BUENA COLADA SIN ESTROPEAR LAS ROPAS POR SU SUAVIDAD BLANCURA Y DESINFECCIÓN ¡15 AÑOS DE ÉXITO!

LA MAS ECONÓMICA POR SUS RESULTADOS INMEJORABLES MAS BARATA QUE NINGUNA PORQUE CON POCA HAY BASTANTE

EL FABRICANTE S. Casamitjana Mensa

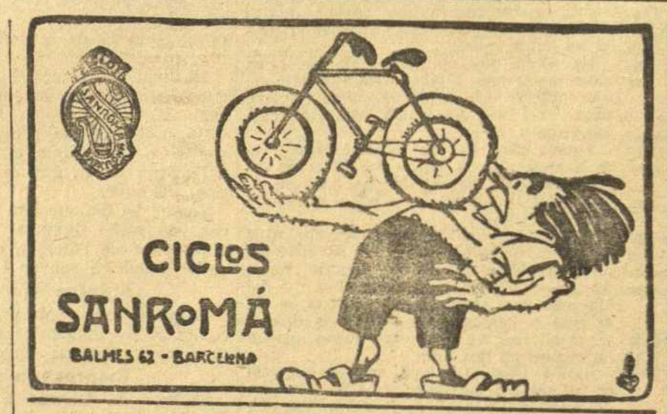

HERNIATS Maravelles de l'Institut Espanyol d Ortopedia Abdominal.

PATENTS NÚMEROS 10.664 10.667, 14.632 i 17.632

Per què, encar avui, en el sigle XX, que es un fet *l'abs. absolut i la curació radical*, moren tants hernia's? Perque usen braguers i vendatges antiquats i armatostes; per encallaments, estrangulacions o per complicacions, i també moltíssims moren de l'operació o de las seves consequencies. Molt d'hernia estrangulada i en mig de horrorosos sofriments el Cardenal Spínola Arquebisbe de Sevilla), cóm morem quants no's preocupen de sa malaltía, de la calitat ni procedencía dels medis de combatirla; i va viure tranquil, sense recordarsen mai més tis mes il-lustres varons, acudían aquesta casa, la que compta per mils els éxits, i per son discutible *encle i unanimitat* ha reconegut, i proclamat oficialment, que EL PROTOTIP DEL TRACTAMENT NO OPERATORI (sens talls de bisturí), constituex lo més útil i perfeccionat—i barats (tres cents) d'ambdos sexes i quins surtxen afeccions en la regió abdominal, obtindrán alivi immediat i prompta curació, dirigint-se personalment o per escrit al despaig del especialista D. Pere Ramón, Cambó 38, pis primer, BARCELONA. Opúscols de franc.

ESQUELES MORTUORIES

SE N'ADMETEN AN AQUESTA IMPREMPTA, FINS A LES DUES DE LA MATINADA

DINER en 2.ª hipoteca, indefinida y part indivisas, y amb garantía, pisos, carruatges y toda garantía que convingui. Rambla de Santa Mònica, 4, entresol.

DINER en 1.ª hipoteca i sobre valors desde'l 3 per 100 anual en letres, propietaris, industrials i comerciants, desde'l 1 per 100 al mes.

MÁQUINES PER A FER GEL

NEVERES

DAVID FERRER I C.ª S. EN C.

PASSEIG DE GRACIA, NÚM. 94

Barcelona

Li enviarem de franc

Posi vostè en aquest Botlletí son nom y la seva direcció, ho envii, si viu a Madrid, a la «Sociedad General de Publicaciones», Diputació, 211, Barcelona, y rebrà a casa seva un repart de franc de «El Hogar y la Moda» y una entrega de 16 planes cada una, de les obres seguents: «Novísimo Diccionario Enciclopédico Ilustrado», «Historia General de España y de la Amèrica española» y una Novela fina, interessant y moral. Tot això setmanal y tot per dos rals al mes, y amb dret a opció, además, a una serie de regals mensuals que li donarem a conèixer. Vostè veu el repart que li enviarem. Si li agrada, s'hi suscriu; y si no, tant amics.

D. _____ provincia que habita a _____ de _____ carrer o plassa de _____ núm..... pis..... desitja rebre un repart de franc, de mostra, de «El Hogar y la Moda» y la seva Biblioteca.

Els **vòmits, coragre, ardors, inapetencies pesadesa, bilis y dolors de l'estòmac, cintura y esquena, etcètera,** desapareixen al següent dia de usar el

ESTOMAGO ARTIFICIAL

De venda a totes les farmacies y Drogueries

Desapareixen en tres dies les **dispepsies, gastralgies y catarros gástrics,** com ho certifiquen milers de curats. Refuseu com a falsificades les caixes que no portin la firma dels únics concessionaris per Espanya, **J. Uriach y C.ª**